

de
RAADSHEER

25e jaargang nummer 2, juni 2003 een uitgave van de vereniging raadsherenbuurt



Dieren (en vakantie)

Vereniging Raadsherenbuurt Leiden

Bestuur buurtvereniging

- Rob van Berge Henegouwen, *voorzitter*, Rijsburgerweg 109, tel. 5726100
- Hedy Bottema, *secretaris*, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Jan Kroes, *penningmeester*, Fagelstraat 43, tel. 5157478
- Marjan Lauwers, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 48, tel. 5155952
- Paul Kuijt, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 51, tel. 5144197
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijsburgerweg 149, tel. 5120584

Redactie buurtkrant & website www.raadsherenbuurt.nl

- Geertrui Marks, Johan de Wittstraat 23, tel. 5172310
- Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 5172176
- Els Roelofs, *redactie-adres*, Fagelstraat 28, tel. 5176545,
e-mailadres: eroelofs@zonnet.nl
- Maarten Tacoma, *website*, Fagelstraat 40, tel. 5176192
- Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 5170264

Contactpersonen in de buurt

- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan Hedy Bottema, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Werkgroep Leidse Hout Theater: George van Eijk, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 30, tel. 5157420
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout: Hans Reyngoud, *voorzitter*, Rijsburgerweg 105, tel. 5155228
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 5155886
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie over onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap : Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 5154769
- Buurtarchivaris:
- Melding wateroverlast: Rogier den Uyl, Johan de Wittstraat 41, tel. 5156974

Website: www.raadsherenbuurt.nl

Oplage: 340 exemplaren

Van de redactie

De zomer arriveert en de vakantie ook. Het thema in deze Raadsheer is 'dieren' en 'dieren en vakantie'. Van een poes met drie poten, tot de dieren in het hertenkamp, van meeuwenoverlast tot vogelpest en de kippen rond de Leidse Hout. De dierenbescherming zegt iets over dieren en vakantie (en de beheerder van de hertenkamp ook).

Verder de uitslag van de gehouden enquête, waarin nuttige opmerkingen en aanbiedingen waar we zeker gebruik van gaan maken. Een dringende oproep: nieuwe bezorgers van de Raadsheer gevraagd! (Zie verderop.) Een bijdrage over de schrijver Hotz, de opening van de Rob Mante-fontein, een verslag van de ALV van april j.l., "OPA-data", de geluids-overlast door Schiphol, de website van de Raadsherenbuurt, en, leuk voor in de vakantie:



de mogelijkheid om zusterstad Oxford te bezoeken, programma-overzichten van concerten in de muziektent, IVN-excursies, het kindertheater aan het eind van de schoolvakantie... Kortom, van alles wat. Half september zal de uiterste inleverdatum zijn voor het najaarsnummer. Een goede zomer toegewenst!



Van het bestuur



Hedy Bottema

- Een aantal van u zal het reeds opgemerkt hebben: naast de brievenbus in de Van Oldebarneveltstraat hangt het *mededelingenbord*. Mededelingen die van belang zijn voor de gehele Raadsherenbuurt, kunnen hier worden opgehangen. Graag eerst even contact opnemen met de secretaris.
- De Algemene Leden Vergadering is dit jaar gehouden op 7 april. Het verslag hiervan heeft u kunnen lezen op het mededelingenbord en is opgenomen in deze Raadsheer.
- *Koninginnedag* was een groot succes. De opkomst was hoog (en het weer was droog!!).
- In de grote vijver van de Leidse Hout is op 31 mei de '*Rob Mante-fontein*' in gebruik genomen. De fontein is vernoemd naar Rob Mante, de vorig jaar overleden voorzitter van de Vrienden van de Leidse Hout. Rob Mante maakte zich jarenlang hard voor de kwaliteit en aankleding van het wandelpark en ijverde voor de plaatsing van de fontein.
- Het zomerfeest zal dit jaar worden gehouden op *zondag 17 augustus*. Net als voorgaande jaren zal in de ochtend de *Raadsherenloop* -voor de 13^e keer- worden gehouden. 's Middags zal in het *openluchttheater* theatergroep Hilaria optreden met de voorstelling '*Dolfinarium*'. En tot slot zal de *barbeque* het geheel afsluiten. Een uitnodiging zal in juli/augustus worden verspreid.
- Op het korfbalveld (tegenover bewoners Antonie Duycklaan) vindt -sinds enkele maanden- 's avonds een *hondentraining* plaats. Hierover is vooraf geen overleg gevoerd met de buurtvereniging. Het bestuur zal een brief opstellen aan de gemeente Leiden omtrent de geluids- en parkeeroverlast die de bewoners hiervan ondervinden.
- *Werfpop* gaat -ondanks alle protesten- door op 13 juli a.s. Afgesproken is dat het bestuur wel door de gemeente zal worden uitgenodigd voor de evaluatie van dit popfestival. Het verzoek aan u allen is om -indien u deze dag aanwezig bent en/of op enige wijze hinder hebt ondervonden van Werfpop- dit **schriftelijk** te melden aan ons bestuurslid Huib Kruijt.
- Aangezien het *bestuur* meerdere malen achtereen *niet op de hoogte* is gesteld door de gemeente omtrent verschillende initiatieven (lees: de hondentraining, Werfpop, verhuizing Woutertje Pieterse) zal het bestuur hierover -ondanks reeds eerder gedane verzoeken- een brief opstellen aan de gemeente.
- Als u vergeten bent om uw *contributie* te betalen, wilt u dit dan alsnog doen? De contributie bedraagt € 4,50 per hoofdbewoner vermeerderd met € 1,25 per medebewoner. Het giro-nummer is 4193645 t.n.v. de Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden (graag uw volledige adres vermelden!).

Wij wensen u en uw familie hele prettige en bovenal zonnige maanden toe!





Verslag

Algemene Ledenvergadering Vereniging Raadsherenbuurt
maandag 7 april 2003

Aanwezig: 22 leden en 5 bestuursleden.

1. Opening en vaststelling agenda

- Plaatsvervangend voorzitter Jan Kroes opent de vergadering om 20.40 uur. De agenda wordt onveranderd goedgekeurd.
- Het *buurtbord*, vervaardigd door Niels Blokker, zal door Paul Kuijt worden gehangen op het hoekhuis aan de J. de Wittstraat/ van Oldenbarneveltstraat. De sleutel van het bord zal in handen zijn van Hedy Bottema.
- Bernard Stöxen en Casper Grootenhuis worden gecompimenteerd voor hun moedige optreden bij het achtervolgen van de dader van de (dodelijke) schietpartij. Deze vond plaats in de Leidse Hout op 25 maart j.l.

2. Financiële Zaken 2002

Het financieel jaarverslag 2002 wordt door de penningmeester kort toegelicht: Inkomsten: De contributie/donaties zijn lager uitgevallen dan begroot. Dit komt enerzijds doordat de contributie later is geïnd dan normaal. Anderzijds is de basiscontributie dit jaar lager geweest dan voorgaande jaren (€ 3.50 t.o.v. f 10,-). Uitgaven: Voor de aanschaf van inventaris is meer uitgegeven dan begroot. Dit komt voornamelijk door de extra kosten die gemaakt zijn voor de omzetting van de acceptgiro's van guldens naar euro's. De balans laat zien dat er een afname is van het resultaat van € 200,-.

Verslag kascommissie

De kascommissie keurt het financieel jaarverslag 2002 goed. Jan Kroes wordt gecompimenteerd voor zijn nauwkeurige wijze van werken.

3. Benoemingen:

- De **kascommissie** blijft in huidige vorm bestaan: Jos Kok en Johanniek van der Molen.
- Het **bestuur** blijft in huidige vorm bestaan: Rob van Berge Henegouwen, Huib Kruijt, Jan Kroes, Paul Kuijt, Nico van Hemert, Marjan Lauwers en Hedy Bottema.
- De **redactie Raadsheer**: Emily Groenewegen heeft de redactie verlaten en Geertrui Marks is de redactie komen versterken. De Raadsheer zal ook dit jaar weer 4 keer verschijnen. Volgend jaar zal het 100^{ste} nummer verschijnen. De familie Hansen wordt bedankt voor het bezorgen van de Raadsheer.
- De **Theatercie**: Yvonne Verdonk heeft de theatercie verlaten en is opgevolgd door George van Eijk.
- De **Sinterklaascie** blijft bestaan uit Paul Kuijt en Marjet Hoogervorst.
- **Cie Lag**: De voorzitter Henny van Egmond is afgetreden. De Cie Lag bestaat nu uit George van Eijk (voorzitter), Ad Littel (secretaris), Rolien Paulus, Guus Onderwaater en een nieuw lid René Verdonk.

4. Stand van zaken Opvangcentrum Asielzoekers

- Er is een nieuwsbrief in de maak.

- Het OC zal verder gaan als AZC, waarin geen Ama's worden gehuisvest (ruimte is niet geschikt). Er zal plaats zijn voor 400 à 500 asielzoekers.
- Het aantal agogen en management zal drastisch worden verminderd.
- De beveiliging zal op peil blijven.
- De overlast is ten opzichte van vorig jaar verminderd.
- De culturele middagen worden redelijk goed bezocht.
- Contacten vanuit het bestuur zullen door Rob van Berge Henegouwen en Hedy Bottema worden onderhouden.

5. Stand van zaken LAG garage

Dhr Littel licht de stand van zaken toe: De gemeente Leiden heeft de bouwvergunning geweigerd voor een ondergronds garagebedrijf met bovenwoningen op het terrein van de voormalige LAG garage. In eerste instantie werd - ondanks bezwaar van de commissie LAG- door de gemeente Leiden een bouw- en sloopvergunning verleend. Pas nadat de gemeentelijke commissie voor beroep- en bezwaarschriften een negatief advies had uitgebracht, trok de gemeente Leiden beide vergunningen in. Tegen dat laatste besluit maakte dhr Krieger bezwaar bij de rechtbank in Amsterdam. De Amsterdams bestuursrechter deelde de mening van de commissie LAG dat er geen bouwvergunning kon worden verleend. De sloopvergunning kreeg de dhr Krieger wel, aangezien deze onterecht was verwijderd. De heer Krieger is vervolgens in hoger beroep gegaan bij de Raad van State en deze heeft een afwijzing van verzoek om voorlopige voorziening afgegeven in februari 2002. Op dit moment loopt de behandeling van het hoger beroep in bodemprocedure. De Raad van State moet zich over twee zaken uitspreken: (a) moet de tekst van een

bestemmingsplan letterlijk worden gelezen of mag de kennelijke bedoeling van de gemeenteraad bij de planvaststelling hierbij meewegen?; (b) wat is precies een 'bovenwoning' en in dit kader: wat is een 'verdieping'? De hoorzitting en uitspraak is vermoedelijk rond of na de zomer 2003.

Tot slot heeft de commissie LAG onlangs besloten om zich opnieuw te beraden op de mogelijkheid dat omwonenden samen het gehele object aankopen en dit ontwikkelen tot een terreininrichting overeenkomstig hun eigen wensen.

Dhr Littel wordt door een aantal buurtbewoners bedankt voor zijn inzet en de heldere communicatie omtrent de status.

6. Stand van zaken Zorgcentrum

Dhr van Nieuwenhuizen licht toe dat er omtrent het opzetten van een multi-functioneel zorgcentrum contacten zijn gelegd met het Houtkwartier en de Vogelwijk. Hij vindt dat vanuit het bestuur van de Raadsherenbuurt weinig enthousiasme en initiatieven zijn getoond.

Er is een commissie geformeerd waarvan dhr Thomson vanuit de Raadsherenbuurt voorzitter is en leden zitting hebben vanuit de Vogelwijk, het Houtkwartier en de Raadsherenbuurt. Rob van Berge Henegouwen zal vanuit het bestuur van de Raadsherenbuurt-vereniging deelnemen.

Later in de vergadering licht de dhr Thomson de status toe. De commissie is in het leven geroepen om de reeds lang bestaande initiatieven rond een multi-functioneel zorgcentrum te bundelen en de bestaande contacten met de gemeente Leiden te stroomlijnen en te intensiveren. Hij wil graag vanuit de drie buurtverenigingen steun voor de instelling van een werkverband voor een zorgcentrum. De concept tekst is hiervoor

gereed en zal door Hedy Bottema aan alle leden van het bestuur worden verspreid voor eventuele op- en aanmerkingen. Rob van Berge Henegouwen zal vanuit het bestuur contact opnemen met dhr Thomson over verdere afwikkeling van dit mandaat.

Daarnaast verzoekt dhr Thomson bij de buurtverenigingen om declaratie-mogelijkheden voor correspondentie t.b.v. dit werkverband.

7. Plannen en ontwerpbegroting voor 2003

- Voorstel is om de contributie te verhogen naar € 4.50 per hoofdbewoner vermeerderd met € 1.25 per gezinslid.
- De website moet –in tegenstelling tot de voorgaande jaren- worden bekostigd door de vereniging. Dit zal € 150,- per jaar bedragen.
- De begroting voor 2003 wordt goedgekeurd.

8. Rondvraag:

Karen Verbeek

OPA: Er wordt minder papier ingeleverd dan voorheen het geval was. Is het een idee om te inventariseren waarom mensen hun oud papier niet meer storten in de container?

Reactie: Er is door Janny van Nieuwkoop een oproep gedaan in de Raadsheer van 1 april j.l. Daarnaast zal in de Raadsheer een lijstje met ophaaldata worden opgenomen.

Rianne Boonstra/Paul Kuijt

Oxford: Van 3 t/m 6 mei komt de gemeente Oxford op bezoek bij de gemeente Leiden. Onduidelijk is of de zusterwijk ook aanwezig zal zijn.

Op 6 juli a.s. zal er een tegenbezoek aan Oxford worden gebracht. Er wordt dan een groot (multicultureel) feest gegeven.

Iedereen is welkom en kan zich aanmelden bij Rianne. Huisvesting is geen probleem.

Rob Grootenhuis

Vuilnisophaal: De bewoners van de Fagelstraat hebben van de gemeente vernomen dat er geen vuilnis meer wordt opgehaald in de Fagelstraat, aangezien de gebruikte vuilniswagen te groot is. Zij moeten voortaan hun bakken naar de hoeken van de straten brengen. Dhr Grootenhuis heeft een brief opgesteld waarin bezwaar wordt gemaakt (en is ondertekend door 15 buurtbewoners) en gezonden naar de gemeente. Er is nog geen reactie ontvangen. Dhr Grootenhuis onderneemt verdere actie. Waar nodig zal de buurtvereniging hem ondersteunen. Paul Kuijt stelt voor om dit item ook mee te nemen naar het wijkbeheer overleg (najaar 2003). Dhr Grootenhuis zal een kopie van de brief ter informatie aan Hedy Bottema zenden.



Rianne Boonstra

Lopend buffet: Het lopend buffet van 2002 is zo goed ontvangen dat deze dit jaar wederom wordt georganiseerd en wel op 15 juni a.s. Samen met Ineke Rietveld zal zij deze week een brief opstellen en rondbrengen in de buurt.

Diverse aanwezigen

Werfpop: Het bezwaar, zoals gepubliceerd in de Raadsheer van 1 april j.l., is ingediend bij de gemeente. Er is vooralsnog geen reactie ontvangen.

Dhr Nieuwenhuizen doet de suggestie om de gemeente er op te wijzen dat de Leidse Hout subsidie ontvangt van Staatsbosbeheer en deze misschien wel kan mislopen door het organiseren van een popfestival.

Het ingediende bezwaar wordt ondersteund door de leden.

Yvonne Slijkhuis

Kunst in de Kamer: De formule die in 2002 is gehanteerd, sprak velen aan. De buurtvereniging neemt contact met haar op over het continueren van Kunst in de Kamer.

Dhr Dijkema

Meeuwenoverlast: In de Fagelstraat is overlast van meeuwen. Er wordt geadviseerd om contact op te nemen met de gemeente of met de heer G.J. de Bruin, bioloog, uit de Zocherstraat.



Gezocht: nieuwe bezorgers van de Raadsheer

Na ruim 6 jaar trouw elke Raadsheer bij iedereen thuis te hebben bezorgd, vinden Niels, Ivo en Martijn dat het tijd is dat iemand anders het estafettestokje overneemt.

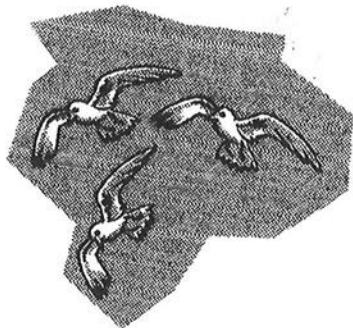
Met het afsluiten van de middelbare school is het ook tijd hier een punt achter te zetten.

Jongens, heel hartelijk bedankt voor al die jaren!



En nu zoeken we dus mensen/kinderen die de Raadsheer kunnen bezorgen. Martijn, Ivo of Niels, en anders hun ouders, kunnen je vertellen welke routes handig zijn, hoe lang je erover doet, hoe vaak in het jaar (4 keer), en wat je nog meer wilt weten!

Geïnteresseerd? Graag bellen met *Els Roelofs*, tel. 5176545, of met de *fam. Hansen*, tel. 5156093.





Estafette-column

Deze keer geen humane
maar een andere buurtbewoner:

Cimmie



Mijn naam is Cimmie, spreek dit uit als Sjimmie. Ik ben een wit-rode kat en woon in de Raadsherenbuurt. Daar heb ik niet mijn hele leven gewoond.

Ik ben een heel bijzondere kat en heb in mijn leven heel wat meegemaakt. Het begon al vlak na mijn geboorte. Ik ben geboren in Efes in Turkije en ben dus een echte Turkse kat. Ik kan me nog vaag herinneren dat ik rondzwierf op historische grond, temidden van de restanten van een rijk verleden. Plotseling kwam er een eind aan mijn onbekommerde kattenleventje. Mijn moeder verdween plotseling uit mijn leven en ik heb haar helaas nooit meer teruggevonden.

Mauwend en piepend bracht ik de dag door, nauwelijks in staat mezelf in leven te houden. Toen ik mijn moeder kwijt raakte, was ik pas een paar weken oud en voor een belangrijk deel nog afhankelijk van moedermelk.

Plotseling was de redding nabij. Een Nederlandse jongeman hoorde mijn klaagzang en besloot zich over mij te ontfermen. Hij nam mij mee naar zijn hotel, waar hij in de vakantie de kost verdiende als receptionist. De jongeman heet Matthijs, ik zie hem nog regelmatig. Matthijs had mij eigenlijk meegesmokkeld, want in zijn hotel mochten geen dieren verblijven. Heel vaak bracht hij

me lekkere hapjes, zo ben ik in leven gebleven.

Op een kwade dag echter kwam de baas van het hotel achter mijn verblijf. Hij was niet echt boos, maar stelde wel de voorwaarde dat ik binnen een paar dagen moest verdwijnen. Matthijs was vindingrijk. Hij heeft gevraagd hoe hij me mee naar Nederland zou kunnen krijgen. Dat bleek een hele toer te zijn. Ik moest worden ingeënt tegen allerlei ziektes, waarvan ik de naam niet ken; de entingen moesten worden aangetekend in een paspoort. Matthijs spaarde kosten nog moeite om alles voor elkaar te krijgen. Hij liet me inenten en ik heb een heus paspoort. Het kwam allemaal in orde. Maar er was een probleem, Matthijs moest nog een aantal weken werken. Ook daarvoor had hij een oplossing bedacht. Een Amerikaanse toeriste uit het hotel zou naar Nederland doorreizen en was bereid mij mee te nemen.

Zo reisde ik per vliegtuig, op de schoot van mevrouw Jones naar Nederland. Op Schiphol stonden de ouders van Matthijs te wachten om mij over te nemen, ik zou namelijk in Leiden gaan wonen bij de ouders van Matthijs, bij drie andere katten. Ik verbleef daar maar een paar weken, het ging niet zo best met mijn stiefbroers en stiefzus; ik was veel te dominant en had teveel aandacht nodig. Ge-

lukkig had de oom van Matthijs nog wel plek voor een kat zoals ik. Daarom woon ik nu in de Raadsherenbuurt.

Maar nu nog wat anders. Ik groeide op en werd snel volwassen. Als kater ga je dan 's nachts op pad op zoek naar een poes. Dat heb ik ook gedaan. Tijdens een van mijn nachtelijke tochten keek ik niet goed uit en werd overreden door een bus. Mijn rechter achterpoot was helemaal verbrijzeld. Lieve mensen op de Warmonderweg vonden mij en brachten mij naar de dierenarts. De dierenarts belde mijn baas om hem het slechte nieuws mee te delen. Er was maar een mogelijkheid om in leven te blijven, mijn pootje moest worden geamputeerd. Na de operatie was ik snel hersteld, maar het lopen op drie poten kostte mij aanvankelijk wel veel moeite, ik viel nogal

eens om. Na korte tijd ging het lopen beter, ik bleek zelfs nog te kunnen rennen en in bomen te kunnen klimmen.

Omdat ik zo bijzonder ben, kennen veel mensen mij. Ik heb heel wat bijnamen: de Kangoeroe (omdat ik me huppend voortbeweeg), de driepotige, de Dappere, de Zielige, de Kat-met-de-drie-poten. Het liefste heet ik gewoon Cim, zeg maar Sjim of Sjimmie.

Als u mij ziet (en dat is niet denkbeeldig want ik ben graag buiten), weet u precies wie ik ben. Een aai over mijn bol stel ik erg op prijs. O ja, nog een ding: omdat ik maar drie poten heb, mag ik niet te zwaar worden. Geef me daarom geen eten, mijn baas zorgt goed voor me.

Was getekend: Cimmie.

De pen geef ik door aan Carolien Nater, Houtlaan 52.

De Rob Mante-fontein

Ton Staphorst

Het is 31 mei, 's middags om 3 uur. Een klein gezelschap heeft zich verzameld rond de muziektent in de Leidse Hout. De voorzitter van de vereniging Vrienden van de Leidse Hout, Mies Schipperijn, kijkt nog even haar speech door. Het wachten is op wethouder Van de Sande. Even na 3 uur verschijnt de wethouder in krijtstreep pak, vergezeld door vrouw en kind, en gewapend met een waterpistool. Welnu, zou de fontein weer niet spuiten, was mijn eerste



Wethouder Van der Sande
Foto: Leids Nieuwsblad

reactie. Moest de wethouder met zijn waterpistool een fontein imiteren? Mies meldde mij op Hemelvaartsdag in grote paniek dat de fontein niet werkte. Het raadsel loste zich later op. Mies ging in haar speech in op de verdienste van Rob Mante voor de Leidse Hout. Een van de laatste wapenfeiten van Rob was het voorstel om vanuit de Vrienden van de Leidse Hout een geldbedrag te leveren, waarvan de fontein kon worden bekostigd; de gemeente zou het onderhoud voor haar rekening nemen. Het voorstel werd door de gemeente aanvaard. En zo kwam enige tijd later een heuse fontein in de grote vijver.

Hoe ging de opening in zijn werk? En wat had dat waterpistool te betekenen? Gerard Jansen van de Directie Groen roeide de wethouder naar het midden van de vijver. Wethouder Van de Sande loste het schot met waterpistool en direct spoot de fontein. Hij deed het gelukkig. Enid Mante onthulde een plaquette, ter nagedachtenis aan Rob. Trots en emotie straalden van haar gezicht af. De fontein spoot alsof er nooit problemen waren geweest, een krachtige straal in het midden en enkele kleinere stralen in een krans daar omheen. De Leidse Hout is weer een stuk fraaier geworden!

Een bijenzwerm in de tuin.....

Els Roelofs

Op een zonnige, warme middag in juli 2000 was ik op mijn knieën in de tuin aan het rommelen toen mijn dochter Merel plotseling zei: "Niet overeind komen mamma, er hangt iets raars boven je hoofd!". En inderdaad, net boven mijn hoofd hing aan een tak van de kornoelje, zo'n anderhalve meter boven de grond, een soort bruine wriemelende kluit van zo'n 15 cm doorsnee en 20 cm lang. Het leek wel een enorme klont bijen. Intrigerend maar ook een beetje link. Ik moest er niet aan denken wat er had kunnen gebeuren als ik daar met m'n hoofd in was terecht gekomen... of de kinderen...

Bijzondere bezoekers, maar wat moesten we er nu mee?

Het telefoonboek gepakt en een imker gebeld: inderdaad, dat moesten bijen zijn, waarschijnlijk waren ze gewoon op stap en zouden als het wat koeler werd weer verder trekken. En anders mochten we hem aan het eind van de dag bellen, dat kwam hij het volk wel ophalen.

Aan het eind van de middag werd de lucht ineens zwart: de bijen zwermden uit, en weg waren ze...



Dode dieren in de tuin.



Ton Staphorst

Velen hebben een huisdier, ook ik. Het nare van een huisdier is dat ze niet zo lang leven als een mens. Wat doe je als een dier is overleden? Vaak neem je weer een ander dier. Als je op dieren bent gesteld, heb je in je leven heel wat huisdieren.

Een aantal jaren geleden overleed onze poes Minouth, een lieve zwarte poes die de respectabele leeftijd van 17 jaar bereikte. Helaas waren haar laatste dagen ondragelijk. De dierenarts moest haar uit haar lijden verlossen. Op een avond sliep ze in, in mijn armen. De dierenarts vroeg me wat ik met haar lichaam wilde: begraven, cremeren of wellicht meenemen om zelf in de tuin te begraven. Aan dat laatste had ik nooit gedacht. Het leek me wel wat. Ik nam Minouth dus mee. Samen met de kinderen heb ik een kuil in de achtertuin gegraven, aan de voet van de kersenboom (waar ze graag inkloem). We legden haar in een kartonnen doos, de doos ging in het graf. De kinderen

strooiden mooie bloemen uit en bedekten deze met aarde. Minouth was begraven.

Bij het begraven gingen er vele herinneringen door me heen: hoe ze gekomen was, hoeveel muizen ze ving, de vis van de buurvrouw en de biefstuk van de buurman die ze verorberde, de woede die ze had afreageerde tijdens onze vakantie en de blijdschap als we weer terug waren. Je begraaft niet alleen je huisdier, maar ook een stuk van je eigen verleden. Behalve Minouth liggen ook Kobus en Flappie, onze konijnen, in de tuin begraven. Er liggen nog meer dierenlijkjes in de tuin begraven: van vogels en muizen die doodgebeten zijn, van een egel die gestorven is na het eten van een vergiftigde slak (strooi nooit slakkengif!) en van een aantal hamsters. Het begint bijna op een dierenkerkhof te lijken.

Als ik in de tuin bezig ben, denk ik vooral aan Minouth; zo lief als zij was er geen één.

Hondendrollen

Geertrui Marks

Het zal bijna 15 jaar geleden zijn dat **Hondendrollen** als column in de reeks "Van het trottoir" van Gerard Schelvis in De Raadsheer stond. Het is niet alleen vanwege de literaire kwaliteit dat we deze bijdrage uit de oude doos hier herdrukken, het is ook omdat de enquête over dit blad heeft uitgewezen dat er behoefte is aan grappige buurtgebeurtenissen en aan stukjes over de geschiedenis van de buurt. Bovendien sluit de inhoud naadloos aan bij het thema van dit nummer.

Enerzijds is het stukje van alle tijden waar het gaat over status, rivaliteit, strijd en onmacht, maar anderzijds is het duidelijk gedateerd. De normen en waarden in de buurt hebben zich kennelijk gunstig ontwikkeld. Een bolus op de stoep kom je vrijwel niet meer tegen. Er is nog hoop.

Hondendrollen



Gerard Schelvis, Fagelstraat 3

Er heeft even een kleine burgeroorlog in de straat gewoed. Mijn overbuurman – zijn naam doet er niet toe, noem hem maar Ismael, of Karel Harderaes – had een nieuwe auto gekocht. Trots kwam hij voorrijden en demonstreerde hij de kwaliteit van de claxon. Zijn kinderen vlogen het huis uit, rukten het achterportier open, sprongen naar binnen, waarna de auto statig de hoek om gleed. Even later kwam het statussymbool al een stuk minder statig tot stilstand en stapte Ismael met een rood hoofd uit. Zijn telgen verdwenen beteuterd. Via hun schoenen was er hondenpoep van de stoep naar de nieuwe, lederen bekleding van de achterbank verhuisd. En niet zo'n klein beetje ook.

Dat zoiets nou net Karel moest overkomen. Nog geen maand geleden had hij in het buurtkrantje een heftige tirade gehouden tegen het naar willekeur kakken door honden op de stoep. Om zijn toornige stukje kracht bij te zetten had hij op een zondagmiddag alle bolussen die hij in de buurt vinden kon, van een kaasprikkertje met vlaggetje voorzien. Alleen in onze straat al wapperde het Hollandse driekleurtje op dertig verschillende plaatsen. Belangstellenden werden door Karel langs alle locaties gegidst en kregen deskundig commentaar omtrent aard en herkomst der uitwerpselen. De actie ondervond veel waardering, zelfs van baasjeszijde.

Enkele dagen later knikkerden Karels kinderen op de stoep voor hun huis. Er

kwam stront aan menige knikker en daardoor ook aan menig kinderhandje, want een kinderhand is gauw gevuld. Helaas was de voorraad kaasprikkertjes uitgeput. De directe actie bleef beperkt tot het leggen van verbindingen tussen alle hoopjes doormiddel van lange stroken toiletpapier. Helaas stond er een stevig windje, zodat nogal wat geurwimpels in bomen, hagen of de gezichten van onschuldige passanten terecht kwamen. De bijval was aanmerkelijk minder dan de vorige keer.

Maar nu was de maat echt vol: Karel haalde een tuinschop, verwijderde daarmee elke viervoeters stoelgang van de straat, liep naar de auto van een hondenbezitter en smet met alle macht het verteerde hondenvoer tegen de voorruit.

Toen ongeveer de tiende auto aan de beurt was, besloten enige baasjes spontaan de onverlaat te gaan lynchen, maar werden door Karel met de spade vakkundig op een afstand gehouden. Vijandelijkheden in de vorm van scheldpartijen en bedreigingen bepaalden het straatbeeld, totdat de politie arriveerde. Karel mocht mee naar het bureau, alwaar proces verbaal werd opgemaakt. Bij zijn terugkeer meldde hij door Hermandad bepaald honds te zijn behandeld. Ze hadden het over de "kakbuurt" waar hij vandaan kwam. Het zal wel op een boete uitdraaien, maar Karel heeft te kennen gegeven, daar schijt aan te hebben.

KATTENGESPIN

Geertrui Marks

Katten, en zeker katten in de Raads-herenbuurt hebben geen ander doel in hun leven dan genieten. En dat doen ze dan ook en in groten getale. Onze buurt-katten zijn gewenst, ze hebben een goede jeugd gehad en ze hebben, behalve misschien met de dierendokter, met mensen geen slechte ervaringen. Op de zonnige dinsdagmorgen waarop ik dit stukje schrijf, zie ik in mijn tuin vier katten, vaste tuinvrienden. Vier karakters: de onverschillige, de uitbundige, de aanhankelijke en de goedgezak. Helaas, die goedgezak is onze Fedde. Ooit was hij de schrik van de buurt die herhaaldelijk bloedige brokken maakte, maar sinds zijn onvermijdelijke castratie op jeugdige leeftijd is zijn persoonlijkheid ingrijpend gewijzigd. Vriendelijk staat hij nu toe dat zijn gasten het zich gemakkelijk maken binnen zijn territorium, zich te goed doen aan zijn doelmatige seniorenvoedsel en als dank een geurspoortje achterlaten op meubels, muren en gordijnen. Fedde's vaste vriendin is Muis, de uitbundige, altijd op een holletje, een beetje behaagziek en steeds alert. Het is in de eerste plaats voor Muis, dat ons katten-deurtje alleen nog maar naar buiten open

Maar straks is het vakantie en wie zorgt er dan dagelijks voor het bakje brokjes en het bakje water? Zijn er jonge buurtbewoners die tegen een kleine vergoeding (1 eurootje per dag) dit klusje op zich willen nemen? Geef dan je naam, adres en de periode waarin je beschikbaar bent door aan: Geertrui Marks, Johan de Wittstraat 23, telefoon 5172310.

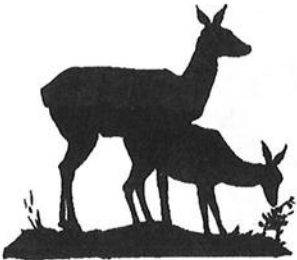


gaat, want het vluchtige parfum dat zij op de meubels pleegt te spuiten, wordt door Fedde enthousiast beantwoord met zijn penetrante deodorant. Bij Muis thuis gaat het niet anders, maar wel andersom. De onverschillige kat is van hogere geboorte, mogelijk van adel, hij is langharig, veelkleurig en heeft een staart als een vederbos. Zijn vaste plaats is onder de rodondendron waar zelfs de luidruchtige grasmaaier hem geen schrik aanjaagt. Hij gedooft en wordt gedooft en tot nu toe is het nog niet tot een treffen gekomen.

En dan is er het kleine rode poesje, de aanhankelijke met de naïeve oogopslag die speels achter een blaadje en een kikker aanzit.

Vier poezen vredig in de tuin. Ze blaffen niet, ze vermaken zichzelf en hun drollen lijken zich op te lossen tot mest. Ik ben er althans nog nooit één tegengekomen. Misschien hebben deze poezen een buurttuin tot kattenbak verklaard en dient mijn tuin slechts als lustoord. Ik ben onschuldig, want poezen hebben zo hun eigen wijsheid en tuinen hebben geen kattenluikje.





De hertenkamp in de Leidse Hout



Bron: jaarboekje Vereniging Vrienden van de Leidse Hout, 1993

Kort na de aanleg van de Leidse Hout is ook de hertenkamp als zodanig opgezet. In april 1935 is men begonnen met de bouw van een stal voor de herten die men hier wilde laten grazen. Kort daarna werd begonnen met de aanleg van een afrastering. Ter delging van de kosten die de Stichting 'Fonds voor Aanleg, Onderhoud en Beheer van Wandelparken' hiervoor moest maken, brachten de Leidse lagere schoolleerlingen geld bijeen.

De herten kwamen in 1936 uit de kudde bij 't Huys te Vogelsanck, waar men op dat moment was begonnen met de voorbereidingen voor de wereldjamboree in 1937. Vanaf het begin waren er trouwens in en om de hertenkamp kippen. (Bij een telling in september 1939 bleken het er binnen de omheining 226 te zijn!)

In de meidagen van 1940 raakte een groot deel van de afrastering geruïneerd toen het vliegveld Valkenburg vanuit de Leidse Hout werd beschoten en er ruimte moest worden gecreëerd voor enkele kanonnen van het 15^e Regiment Artillerie. De stal is in juni 1979 afgebrand, maar in maar 1980 kon de huidige, van de grond af opnieuw opgebouwde stal in gebruik worden genomen.

De constante in het geheel zijn de herten en het pluimvee, zoals kippen, eenden en ganzen. Dieren zoals bijvoorbeeld de schapen daarentegen hebben de kinderboerderij in de Merenwijk als thuishaven. Deze kinderboerderij is beter toegerust dan de hertenkamp als het gaat

gerust dan de hertenkamp als het gaat om zieke schapen of bevallingen met lammetjes. Bovendien biedt de kinderboerderij meer mogelijkheden om in direct contact te komen met de dieren, dan de 'kijkwei' achter de boerderij bij ons in de Leidse Hout. Op de kinderboerderij is bovendien constant een beheerder aanwezig, die zowel de gezondheid van de dieren in gaten houdt als wel de vragen van de bezoekers kan beantwoorden. In de 'kijkwei' zijn echter dieren aanwezig zoals de herten, die van nature schuw zijn, waar je als mens niet zo gemakkelijk tussendoor kan lopen. De dagelijkse zorg ligt bij de beheerder van het park Gerard Jansen. In het week-einde zijn dit afwisselend de beheerder van het park of de beheerder van de kinderboerderij in de Merenwijk. De preventieve gezondheidszorg van de beesten, zoals bv. inenting, wordt verzorgd door een vaste dierenarts. Als het echter specifiek gaat om de damherten dan komt er een aparte damhertspecialist bij. Dit komt omdat een damhert zonder verdoving zeer moeilijk te vangen is. Bij een ziek schaap of geit doe je gewoon een touw om zijn nek en zet je hem op stal. Bij een damhert komt er echter meer voor kijken en is er een ervaren en gespecialiseerd iemand voor nodig als één van deze beesten ziek raakt of een inenting nodig heeft.

Als 'hertenkamphert' zie je bijna alleen maar damherten. Andere soorten zoals het edelhert en de ree zijn niet geschikt

om in een kamp te leven omdat ze veel schuwer zijn dan damherten.

Eén mannetjeshert heeft meestal rond de tien hinds. Meer mannetjes geven problemen in de bronstijd en daarom loopt hier altijd maar één mannetjeshert rond. Er komen genoeg jonge hertjes bij, maar om het bestand gezond te houden moet er regelmatig gewisseld worden, danwel van mannetjeshert, danwel van hinds, of moeten er jongen weggehaald worden. Deze ruil vindt onderling plaats met andere hertenkampen. Als we een mooi mannetjeshert hebben, dan houden we deze zolang mogelijk, want hoe ouder een hert hoe groter en fraaier zijn gewei groeit.

Herten zijn echter vegetariërs. Gras en brood beschouwen ze als lekkernij, maar brood is niet gezond voor ze. Het probleem bij het voeren door het publiek is dat er nog wel eens ongewild een plastik zak in de wei terecht komt. Dit is natuurlijk funest voor de dieren. De herten worden wel bijgevoerd door de beheerder omdat het gras van de hertenkamp te weinig voedsel oplevert. Vaak wordt er in de winter iets meer eiwitrijk voedsel gegeven in de vorm van mengvoederkorrels.

In de hertenkamp zie je bijvoorbeeld ook de muskuseend, die grote rode bobbels op zijn snavel hebben zwart-witte vlekken in zijn verenkleed. Haar bijnaam is 'levende broedmachine'. Dit komt omdat zij gemakkelijk de eieren van anderen uitbroedt, niet zozeer omdat zij nou zelf veel eieren legt. Het is een niet-europese soort, maar deze eenden passen goed in het totale dierenbestand. De meeste eenden- en ganzensoorten zijn weinig agressief tegenover elkaar en leven meestal in goede verstandhouding. We proberen wel variatie te houden door te kijken of je naast kippen en eenden ook parelhoenders en kalkoenen kunt

laten lopen. Het terrein leent zich echter niet zo goed voor het broeden van hoenders en kalkoenen. Hun bestand is afhankelijk van wat er geboren wordt op de kinderboerderij in de Merenwijk.

Jonge pauwen zijn moeilijk te fokken, ook op de kinderboerderij, vanwege hun vochtgevoeligheid.

Er worden nauwelijks dieren ontvreemd. Er komen wel clandestien dieren bij doordat mensen ze over het hek zetten.

Dit vormt een probleem vanwege het aanpassen aan de al rondlopende dieren. Regelmatig worden er van buiten af kippen en konijnen in de hertenkamp neergezet. Konijnen zijn met name niet gewend buiten te zijn en moeten het territorium met anderen delen. Negen van de tien keer vind je deze dieren een paar dagen later dood terug.

Ook zie je vaak loslopende hoentjes en kippen. Deze zijn in eerste instantie door buitenstaanders over het hek gezet, maar worden niet door de al aanwezige hanen en kippen geaccepteerd en zoeken dan buiten het hek een eigen plekje. Als deze beesten ook gaan broeden komt er een gemeenschap die zich niet meer binnen het hek begeeft, maar buiten blijft. Hierdoor krijg je eigen groepjes, die zich soms ook in een woonwijk begeven en dan overlast bezorgen. We proberen deze beesten, na inseinen van de buurtbewoners, weg te halen en elders te plaatsen.

Andere dieren die je tegen komt zijn hazen, vooral in de avond. Muizen, zoals de bosmuis en de rosse woelmuis zijn er echter volop. Het belangrijkste deel van het dierenbestand wordt echter uitgemaakt door vogels en vleermuizen. Vermeldenswaard is de bosuil als vaste bewoner van de Leidse Hout. Hij is een groot deel van het jaar te horen.



Naschrift (red).: navraag bij de beheerder leerde dat genoemde Gerard Jansen nog steeds de beheerder van de hertenkamp is. En er worden in de vakantietijd / door het jaar heen nog steeds dieren over het hek gezet. Voorheen waren dat 500-600 dieren per jaar, voornamelijk kippen, konijnen en cavia's. Tegenwoordig is dat gelukkig een tiende hiervan. De dieren worden 'opgeraapt' en aan een handelaar gegeven. Wat er daar mee gebeurd? Maar velen overleven dat niet. Ook in de hertenkamp zelf overleven ze niet, zoals u hierboven kunt lezen. Bovendien introduceren ze soms ziektes. De boodschap blijft: zet geen dieren over het hek!

Is uw vakantiebestemming voor uw huisdier het eindstation?

Dierenbescherming Voorschoten

Van 17 t/m 24 mei vond voor de tweede keer de Week van het Huisdier plaats. De Dierenbescherming, de dierenartsen en de dierenpeciaalzaken vroegen speciaal in deze week aandacht voor vakantie en dieren. Met de vakantie voor de deur roepen de organisaties iedereen op om rekening te houden met hun huisdier. Helaas worden nog steeds elk jaar veel dieren de dupe van de vakantie van hun baas. Dat blijkt wel uit de grote hoeveelheid zwervdieren en vondelingen waarmee de Dierenbescherming en de asielen in het land in vakantieperioden te maken krijgen. In de zomerperiode moeten nog steeds teveel honden en katten worden opgevangen die door hun baasjes aan hun lot zijn overgelaten. De voorbeelden van katten die het verder zelf maar uit moeten zoeken of honden vastgebonden aan een boom, kent vrijwel iedereen. Om deze vorm van dierenmishandeling te voorkomen dringt de Dierenbescherming er op aan tijdig een oplossing te regelen voor de huisdieren tijdens de vakantie.

Als het huisdier niet mee kan op vakantie, dan is professionele opvang een goede oplossing. In Nederland zijn veel

asielen en particuliere pensions die, mits tijdig gereserveerd, honden, katten en soms ook andere dieren opvangen. Om misverstanden te voorkomen is het, met het oog op de zomerdrukke, erg belangrijk dit een paar maanden voor vertrek af te spreken. Natuurlijk moet men eerst informeren naar de voorwaarden van het verblijf van het huisdier.

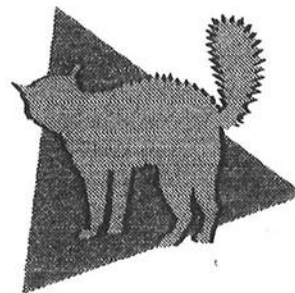
Een huisdier kan natuurlijk ook thuis blijven. Met name katten kunnen het beste in hun eigen omgeving blijven. Maar ook cavia's, hamsters, vogels en vissen kunnen met een goede oppas, voorzien van duidelijke instructies, thuis blijven. Honden zijn echte gezelschapsdieren en kunnen niet alleen achterblijven. In een aantal gevallen is het mogelijk de hond mee te nemen op vakantie. Men moet ook in dit geval vroegtijdig naar de mogelijkheden informeren. De hond moet in het buitenland vaak ingeënt en gechipt zijn.

De Dierenbescherming heeft een speciaal boekje uitgebracht "Dierenvakantie", waarin mensen tips en adviezen krijgen over waar ze aan moeten denken wanneer ze met hun huisdier op vakantie gaan en wat er voor mogelijkheden zijn

wanneer ze hun huisdier thuis laten. Ook geeft de Dierenbescherming hierin tips

hoe mensen een diervriendelijke toerist kunnen zijn in het land van bestemming.

Het boekje is op te vragen bij de afdeling Voorschoten van de Dierenbescherming op tel. nummer 071 562 04 53 of schrijf naar Postbus 142, 2250 AC Voorschoten. Mailen kan ook: dbvoorschoten@tiscali.nl



Red.: ook is het de moeite waard de mooie website van zowel de dierenbescherming Voorschoten

(www.voorschoten.dierenbescherming.nl) als Oegstgeest/Sassenheim/Warmond/Voorhout (www.sassenheim.dierenbescherming.nl) te bekijken. U vindt hier onder andere veel nuttige adressen in de nabije omgeving. Dierenbescherming Leiden heeft geen website, maar wel een telefoonnummer: 5216662.

voor de thuisblijvers in de vakantie:



Concerten in de Leidse Hout.

Ook dit jaar organiseert de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout weer een hele reeks concerten in de muziektent. Aanvang 14.00 uur. Hier is het programma:

- 15 juni: Klinko (popmuziek)
- 22 juni: Sweet and Low
- 29 juni: Horus
- 6 juli: Leidse Harmoniekapel
- 24 augustus: Muziekgroep De Sleutels (orkest verstandelijk gehandicapten)
- 31 augustus: Nieuw Leven
- 7 september: Ordinary Herrieshoppers
- 14 september: K&G
- 21 september: Franciscusband Leiden
- 28 september: Brassband Warmond.



IVN excursies

- zondag 29 juni 14 uur: wandeling door Heempark Leiden. Thema: *planten en hun belagers*. Start: ingang Oegstgeesterweg.
- zondag 29 juni 14 uur: Cronesteyn, Leiden. Excursie *Zomerbomen, bloemen en insecten*. Start: bezoekerscentrum het Reigerbos.
- woensdag 2/16/30 juli 19.30 uur: Katwijk. Zomeravondwandeling door de duinen van Berkheide. /13 aug Start: Soefitempel, Zuidduinseweg 7.
- zondag 27 juli 14 uur: wandeling door het Heempark Leiden. Thema: *Zomer in het park*. Start: ingang Oegstgeesterweg.
- zaterdag 16 aug Warmond, vleermuisexcursie. Deelname uitsluitend na aanmelding vooraf bij John Stigters, tel. 3011414. Hij deelt plaats en aanvangstijd mede.
- zondag 17 aug 14 uur: Cronesteyn, Leiden. Excursie *Slootdiertjes*. Start: bezoekerscentrum Het Reigersbos.
- zondag 31 aug 14 uur: Wandeling door Heempark Leiden. Thema: *Bijen en haar drachtplanten*. Start: ingang Oegstgeesterweg.



Kindertheater in het Leidse Houttheater op zondag 17 augustus 14.30 uur

Sytske Feenstra, Fagelstraat 43

Op zondag 17 augustus aanstaande om 14.30 uur organiseert de werkgroep Leidse Houttheater van de buurtvereniging Raadsherenbuurt een openluchtvoorstelling.

Theatergroep Hilaria komt met haar voorstelling "Dolfinarium" naar het openluchttheater in het Leidse Hout. Als eerste in de wereld komt Hilaria met een mobiel bassin.

De twee heren trekken met hun dieren door het land en brengen zo hun spetterende "zoutwatertheater" naar de mensen toe. En hoe!

Komen andere dolfinaria over het algemeen niet verder dan het tonen van de souplesse, kracht en intelligentie van de dieren; in dit spektakel wordt door fenomenaal samenspel tussen mens en dier, het zoutwatergehalte opgestuwd tot het niveau van pure kunst.

En juist de ongelooflijke prestaties van de dieren bewijzen dat juist het mobiele element van deze formule, de geluksbeleving van de walvissen totaal niet in de weg staan. Een van de trainers trouwde ons naar afloop dan ook toe:

“Door ziektes, ongelukken of andere oorzaken zijn al onze dieren niet meer in staat te overleven in zee. Echter door het rondreizend karakter van ons mobiele dolfinarium ervaren zij toch nog de afwisseling van omgeving en het gevoel van ruimte en vrijheid. Alle dieren verkeren dan ook in blakende gezondheid en kunnen hun geluk niet op. Dit ziet, voelt, en beleeft men, als men naar deze prachtige show kijkt!”

De voorstelling is geschikt voor kinderen van 4 tot 12 jaar, maar ook oudere of jongere kinderen zijn natuurlijk van harte welkom.

Het theater ligt in de noordwesthoek van de Leidse Hout aan het Groene Mare-dijkje en is gemakkelijk te vinden. In de Leidse Hout zullen wegwijzers worden opgehangen, zodat bezoekers slechts de bordjes hoeven te volgen.

De toegang is gratis. De voorstelling is mede mogelijk gemaakt door medewerking van de buurtvereniging de Raadsheerenbuurt, de Vrienden van de Leidse Hout en de Winkeliersvereniging De Kempnaerstraat.

Van het publiek wordt tijdens de voorstelling wel een vrijwillige bijdrage verlangd, teneinde dit soort voorstellingen nu en in de toekomst mogelijk te maken.

Voor beslissers op de valreep hierbij een herhaalde oproep:

ZATERDAG 5 JULI 2003

INVITATION - UITNODIGING

Mede namens het Bestuur van de Raadsheerenbuurt worden Raadsheerenbuurtgenoten van harte uitgenodigd om mee te feesten met onze zusterbuurt in
OXFORD-ENGELAND

op zaterdag 5 juli 2003 vanaf 5 pm.

- *Voor logies wordt gezorgd!!*
- *U reist zelf (met uw gezin).*



Voor meer informatie en registratie kunt u terecht bij
Rianne Boonstra
Fagelstraat 16
Tel. 515 71 35, e-mail: rianniek@yahoo.com



Koninginnedag 2003

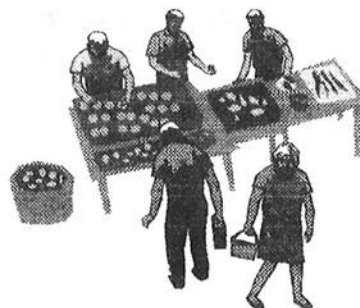
Hedy Bottema



Het begon allemaal zo mistroostig, en eigenlijk net als vorig jaar: **REGEN!** Vanaf half elf 's ochtends volgde de ene bui de andere onafgebroken op. Wat moest dit gaan worden, vroegen we ons af, terwijl we vanuit de dakkapel speurden naar wat blauwe lucht. Maar jawel, net als vorig jaar begon het rond half vier te minderen en konden we zelfs in droog weer onze 'buurtkraam' opzetten! De eerste kinderen kwamen met hun spulletjes en al snel was het Rozenpleintje bezet door de buurtkinderen.

Er was weer van alles te koop: naast het speelgoed (o.a.) de 'pittige' gehaktballetjes, de appelflappen en de kaasborrelhapjes. Ook werd er hier en daar muzikaal opgetreden en spelletjes georganiseerd.

Om half zeven werd de Koninginnedagborrel beëindigd. We kunnen net als de voorgaande jaren weer terugkijken op een zeer geslaagde, drukke en zelfs zonnige middag!



“Charaz! Borro AZC Leiden”

Mirjam Jochensen, Fagelstraat 51

“Charaz! Borro AZC Leiden!” Met deze spijtige woorden besloot Ellen Greijdanus, werkzaam in het asielzoekerscentrum Nieuweroord, een gezellige culturele middag, die 15 juni plaatsvond in speeltuin Het Vogelnest.

Binnenlopend in het speeltuingebouw komen de exotische klanken je al tegemoet. Op tafels aan de kant staan lekkere olijven klaar en dadels, vijgen en andere zoete lekkernijen. Ook zijn er potten met appelthee, muntthee, koffie en limonade om de dorst te lessen. De warmte in het gebouwtje met dit mooie weer nodigt daar ook zeer toe uit.

Een bont gezelschap van onmiskenbaar niet-Europese mensen en even onmiskenbaar westerse buurtgenoten zit verwachtingsvol klaar rond het “podium”,

waar verschillende AZC-bewoners het “Open podium” van vandaag zullen gebruiken om hun danstalenten ten toon te spreiden.

De middag wordt geopend door drie jongens van een jaar of twaalf, die een mooie swingende act hebben. Soms is hun dans sensueel, met sierlijke handbewegingen en los in de heupen, dan ineens lopen ze op hun handen over de vloer. Ze hebben elk hun eigen stijl maar werken goed samen. Heel anders is het optreden van twee kleine meisjes van

een jaar of vijf, Morsal uit Afghanistan en de mooie Anna uit Iraan met haar twinkelende ogen. Beiden hebben traditionele kleding uit hun land aan en een Iraanse vrouw, Habibe, vertelt dat ook hun dans, waarin veel gebruik wordt gemaakt van een lange sjaal en de slippen van de rok, traditioneel Iraans is. En dan is er Marzyeh uit Afghanistan. Op de meeslepende muziek van Shakira weet ze de zaal dolenthousiast te krijgen met haar zeer sensuele oosterse dans. Het is dan ook geen wonder dat ze aan het eind van de middag op veler verzoek een reprise geeft. Dit is klasse. En dan, helaas, "Chalaz! Borro AZC Leiden!" Ofwel: "Het is afgelopen. We gaan naar huis, AZC Leiden!" Arabisch, Farsi en Nederlands: een mooie interculturele afsluiting van een interculturele middag.

Maandelijks

Eens in de twee maanden wordt een dergelijke middag door het AZC georganiseerd in samenwerking met de speeltuinvereniging. De andere maand is er de kookmiddag in Nieuweroord, waarover in het vorige nummer van de Raadsheer viel te lezen.

Een "speeltuinmiddag" ziet er elke keer weer anders uit. Soms staat een bepaalde cultuur centraal. Er is een tentoonstelling geweest van schilderijen die door in het AZC wonende kunstenaars zijn gemaakt. Ook is er een fototentoonstelling geweest, met foto's die asielzoekers in Nederland hebben gemaakt, van dingen die hen hier raken. Door de gevarieerde opzet zijn zowel de deelname vanuit het AZC als de publieke belangstelling zeer wisselend. Vandaag was er opvallend

veel belangstelling van buurtgenoten. Sommigen waren wat teleurgesteld na de veelbelovende uitnodiging die huis aan huis bezorgd was, maar het was moeilijk om van te voren in te schatten wat er op het "open podium" zou gaan gebeuren. De voor vandaag eveneens geplande modeshow bijvoorbeeld kon helaas niet doorgaan. De in deelname geïnteresseerde vrouwen vonden het geen prettig idee dat er onder het publiek ook mannen zouden zijn.

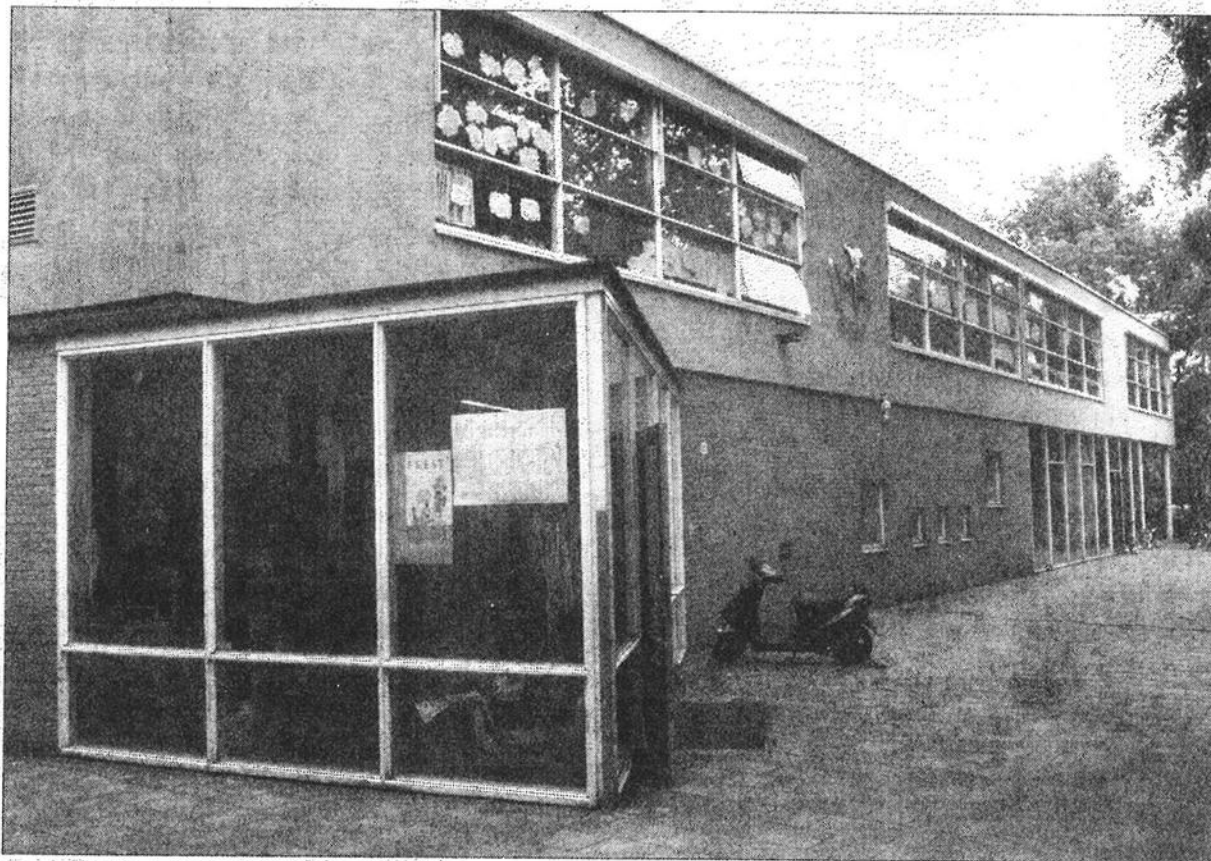
Minder druk

Er is de laatste tijd veel veranderd in Nieuweroord. Het was tot voor kort een opvangcentrum (OC), waar mensen na hun aankomst in Nederland voor maximaal drie maanden werden opgevangen. Daarna stroomden ze door naar een AZC. De nieuwe Vreemdelingenwet van 1991 kent echter geen OC's meer, alleen nog AZC's, waar mensen gedurende langere tijd verblijven. Nieuweroord is daarom omgezet van een OC in een AZC en daarmee samenhangend is de capaciteit van 600 asielzoekers teruggebracht tot 400. Hierbij zijn geen ama's (alleenstaande minderjarige asielzoekers) meer. Bovendien verblijven veel mensen die in Nieuweroord geregistreerd staan vaak kortere of langere tijd bij familie of vrienden elders in het land. Nu de AZC's in Alphen, Waddinxveen en Katwijk onlangs door verminderde instroom hebben moeten sluiten kunnen mensen uit deze centra tijdelijk in Leiden opgevangen worden, maar al met al is de druk van het met zoveel mensen zo dicht op elkaar wonen flink afgenomen.



Jeugd opvangcentrum integreert in basisschool

'Woutertje Pieterse' verhuist naar Leids OC Nieuweroord



Basisschool Woutertje Pieterse kan niet langer méér leerlingen herbergen. Wethouder Alexander Pechtold maakte deze week bekend dat de school daarom zal verhuizen naar het opvangcentrum Nieuweroord aan de Rijsburgerweg in Leiden, waar nog voldoende ruimte onbenuut blijft (Foto: Fotobureau Peter Schipper / Peter Schipper).

LEIDEN - Als het aan het College van Burgemeester en Wethouders ligt, verhuist de openbare basisschool Woutertje Pieterse naar het Nieuweroordcomplex aan de Rijsburgerweg in Leiden. Het college denkt daarmee een oplossing te hebben gevonden voor de huisvestingsproblemen waarmee de school kampt op de huidige locatie nabij de Leidse Hout. De verhuizing naar Nieuweroord opent ook de deur voor een uniek project: het is de bedoeling dat de kinderen van het aldaar gelegen asielzoekerscentrum in de basisschool integreren.

door Richard Post

De verhuizing van Woutertje Pieterse is noodzakelijk geworden doordat het aantal leerlingen de afgelopen jaren drastisch is toegenomen. De basisschool heeft zelfs dependances moeten openen bij scholen elders in de wijk. Uitbreiding van het gebouw aan de Houtlaan is niet mogelijk. In 1990 werd het gebouw zeer tegen de zin van de buurtbewoners opgeleverd. Het schoolgebouw ging ten koste van het groen in park 'Leidse Hout'. De gemeente belooft destijds dat er geen verdere uitbreidingen op de locatie aan de Houtlaan

zouden plaatsvinden. De gemeente wil die belofte nu gestand doen en ook in het collegeprogramma van PvdA, VVD, GroenLinks en D66 werd al opgenomen dat verder bouwen bij de Leidse Hout uit den boze is.

Zoektocht

Omdat verspreiding van de basisschool over verschillende locaties niet ideaal is, begon er een zoektocht naar een nieuw gebouw in het Houtkwartier. Gemeente, schooldirectie en medezeggenschapsraad onderzochten verschillende locaties. Wethouder Alexander Pechtold (Onderwijs) maakte afgelopen maandag bekend dat de keuze is gevallen op Nieuweroord. In dat gebouwencomplex, waar een asielzoekerscentrum is gevestigd, is nog voldoende ruimte over om Woutertje Pieterse te huisvesten. De verhuizing van de basisschool kan worden opgenomen in de herontwikkeling van Nieuweroord. Voordat er les kan worden gegeven, zal er wel eerst gerenoveerd moeten worden.

Pechtold is verheugd met de plek die nu is gevonden, want de problematiek rond Woutertje Pieterse is al tijden onderwerp van gesprek. Volgens de wethouder noemden alle partici-

panten die hebben meegedacht over een nieuwe locatie voor Woutertje Pieterse, Nieuweroord de beste optie. Voordeel van het complex aan de Rijsburgerweg is dat alle leerlingen in één gebouw terechtkunnen. Daarnaast is ook het tempo waarin de verhuizing kan plaatsvinden van groot belang. Pechtold wil niet te lang wachten, omdat Woutertje Pieterse nu al qua leerlingen aan haar plafond zit. De alternatieven, waaronder de parkeerplaats van het Diaconessenhuis en de remise van Connexxion, werden niet als haalbare optie beschouwd.

Uniek project

De verhuizing van de basisschool naar een complex waar ook een asielzoekerscentrum is gehuisvest, biedt bovendien de mogelijkheid om een uniek project op te zetten. Het college spreekt namelijk de intentie uit dat de kinderen van het asielzoekerscentrum onderwijs gaan volgen bij Woutertje Pieterse. "In één van de witste scholen van de stad, zal ook het lesgeven aan allochtonen worden ondergebracht", schetst onderwijswethouder Pechtold de toekomstige situatie. De onderwijswethouder voegde daaraan toe dat het ambitieuze streven, een enorme inspanning van de betrokkenen zal vergen.



Houdt OPA in leven !

“Iedere eerste dinsdag van iedere maand, wanneer hij stil, maar hongerig in de buurt van het Rozenpleintje staat te wachten op goede gaven”. En dan woensdag in de loop van de dag wordt opgehaald...

De verwachte data zijn:

dinsdag 1 juli

“ 5 augustus

“ 2 september

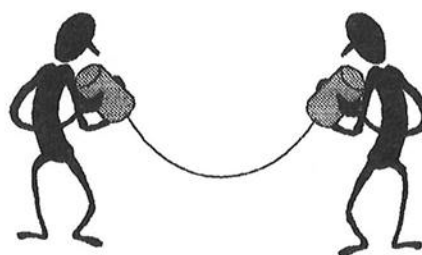
“ 7 oktober

In de ALV van de buurtvereniging is bovenstaande aan de orde gekomen. Er zal een inventarisatie worden gemaakt van de redenen waarom de opbrengst van oud papier in de container zo laag is. Een idee zou bv zijn wekelijks een container te plaatsen.

NB OPA betekent Oud Papier Aktie. De opbrengst gaat naar een goed doel.

Bewoners van de Raadsherenbuurt: spaar uw oud papier op en voer het aan OPA, zodat hij met vernieuwde krachten weer kan bijdragen aan het welzijn van anderen. Houd OPA in leven !

Contactpersoon in de buurt



Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 515 47 69

Al jaren sta ik als contactpersoon op blz. 2 van de Raadsheer. En als je naar al die onderwerpen, die bij mijn naam staan, kijkt: *diefstal, inbraak, ouderenhulp, onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap* dan kun je niet begrijpen dat ik ook nog een betaalde baan heb.

Maar bij mij was de verbazing eigenlijk groter dat er zo veel dingen **staan** want ik kan niet zeggen dat de telefoon elke dag roodgloeiend staat! Zo af en toe wordt ik wel eens aangesproken of gebeld en dat doet mij doorgaans goed want het zijn vaak eenvoudige vragen

waar nieuwkomers geen antwoord op weten en ik wel en dat is de prettigste manier om mensen te helpen: je kennis en ervaring te nutte maken voor anderen. En dan speciaal voor onze buurt waar ik al ruim twintig jaar met zo veel plezier woon.

Het is eigenlijk begonnen rond 1990 toen ik een aantal jaren in het bestuur van de buurtvereniging zat. Ik had toen nog een oude buurvrouw (Selma Leman, haar onderduikverhaal heeft ook wel eens in de Raadsheer gestaan) die af en toe vroeg om een lampje te vervangen of

een opgepropt bandje uit haar cassette-recorder te peuteren. We kwamen toen op het idee om die ouderen een kanaal te bieden om zonder schroom hulp te vragen. We hebben een inschrijfformulier bij alle ouderen in de bus gedaan zodat we een beetje idee kregen over hoeveel mensen het ging. Vervolgens hebben we de buurt in twee stukken verdeeld en in ieder een "hulppersoon" geworven. Ik werd coördinator.

Nou ja, zo veel stelde het allemaal niet voor! Er bleken vele "goede burens" in onze wijk te wonen zodat er maar een spaarzaam beroep op ons werd gedaan. Ook nu is het zo dat ik maar heel af en toe een vraag om hulp krijg die ik dan meestal zelf af kan.

Het meldpunt "criminele activiteiten" is een paar jaar later ontstaan toen er in de buurt enkele keren achter elkaar werd ingebroken. We kregen klachten van bewoners dat het aangifte doen je uren kostte en niets opleverde. In overleg met de politie heb ik toen voorgesteld binnen de buurt een meldpunt in te stellen om zo toch enig inzicht te krijgen in de on-

gewenste gebeurtenissen in de Raadsheerenbuurt.

Ik moet zeggen dat er de laatste jaren weinig gebruik van wordt gemaakt. Wellicht heeft de politie haar taakopvatting bijgesteld of zoeken de inbrekers hun heil elders.

Tenslotte is daar de vraagbaak over verbouwen, onderhoud en gereedschap. Hoe dat er in gekomen is, weet ik eigenlijk niet. Het is na mijn bestuurstijd ontstaan. Wel heb ik mij altijd een warm voorstander getoond van het hergebruik van de oorspronkelijke materialen van de huizen en vind het nog steeds spijtig dat we geen ruimte voor een paar deuren en wat klein materiaal kunnen vinden.

Het is wel het onderwerp waar ik het meest over wordt gebeld. En daar ben ik blij om want het doet mij goed te merken dat er jonge mensen in onze buurt komen wonen die het karakter van de huizen willen bewaren of, als er bij een verbouwing oorspronkelijke onderdelen (deuren, tegeltjes, deur- en raambeslag enz.) vrij komen, die ter beschikking stellen aan anderen die ze weer wel kunnen gebruiken.

ENQUÊTE OVER DE RAADSHEER

Geertrui Marks

Van de enquêteformulieren in de *Raadsheer* van april zijn er 25 ingevuld en bij de redactie ingeleverd. Een respons van ca 10 % is laag, maar de redactie doet het ermee. Dank aan de inleveraars voor de moeite en de bruikbare suggesties. Misschien zijn de antwoorden toch re-

presentatief voor een grotere groep buurtbewoners. En iedereen die nu denkt: o ja, dat formulier... , het misschien zelfs wel ingevuld heeft, die kan het natuurlijk alsnog inleveren of kan, ook zonder format, alle op- en aanmerkingen kwijt bij de redactie.



De 25 formulieren zeggen dat

- 24 *Raadsheren* altijd gelezen worden en 1 vrijwel altijd
- 11 *Raadsheren* van kft tot kft worden gelezen, dat er van 10 wel eens iets wordt overgeslagen en dat er 4 diagonaal worden doorgenomen.
- 6 *Raadsheren* smaakvol worden gevonden, 18 heel aardig vormgegeven en 1 ronduit lelijk
- van 5 *Raadsheren* de inhoud interessant wordt genoemd, van 19 redelijk belangwekkend en van 1 niet boeiend
- vaste rubrieken 14 maal de voorkeur hebben tegenover 11 maal geen mening (3) of niet van belang (8)
- als suggesties de volgende vaste en herkenbare rubrieken worden genoemd: interviews met nieuwe bewoners (1), OPA en de Opa-agenda (1), internet en de buurt (1), Oxford als zusterstad en zusterwijk (2), wateroverlast (1), bestuur (1), kinderrubriek (1), wijkgebouwen (1), actuele politiek (1), natuur (1), geschiedenis (1), praktische tips/uitwisseling van gegevens (1), de huidige rubrieken (2), geen voorkeur (3)
- als onderwerpen die onvoldoende aandacht krijgen of tot nu toe gemist worden, worden vermeld: geschiedenis van buurt en stad, (1), markante beroepen in de buurt (1), grappige nieuwtjes (1) en website Raadsherenbuurt (1)

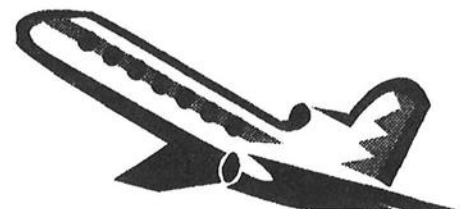
- 7 bewoners, waaronder 1 anoniem*, aangeven een bijdrage te willen leveren (de redactie heeft ze genoteerd !) en dat op 18 formulieren bij deze vraag "nee" is aangekruist.

Verder noteerden wij de volgende opmerkingen:

- graag oplage vermelden (1)
- wij zijn niet gelukkig met de kopie van het LD-stuk over de moord bij het theehuis (1)
- website intensiever gebruiken en ernaar verwijzen in het buurtblad (1)
- data Oud Papier Actie (OPA) vermelden
- voorkeur voor A-5 formaat (2) en omslag in plaats van nietjes (1)
- geen reisverhalen: inhoud moet een relatie hebben met de buurt
- vooral interessant: de geschiedenis van de buurt en de herinneringen van oudere buurtbewoners
- complimenten voor het aprilnummer met informatie over natuur en Werfpop
- goed dat er over de buurtgrenzen heen wordt gekeken
- ook over nieuwere deel van de buurt schrijven
- leuk blad (4)
- succes voor de redactie (2)
- dank aan de redactie (2)

* wil deze persoon reageren? Alvast bedankt!

Wij gaan ermee aan de slag !



Geluidsoverlast en de nieuwe vijfde baan van Schiphol



Wijkwerkgroep Geluidhinder Schiphol Vogelwijk

Chad Gundy

Arnold Oostveen

Nellie Smeenk-Enserink

Als je in het westen van het land woont, moet je vliegtuighinder voor lief nemen. Dat is althans de mening van velen. Vliegtuiglawaai is echter een bron van ergernis en van verstoring. Lawaai dat je uit de slaap wekt door regelmatig geronk van vliegtuigen, die afremmen en met veel kabaal langzaam dalen, kan zo ingrijpend zijn dat je één of meerdere keren per nacht wakker kan worden. En dat gebeurt ons vaker dan ons lief is.

Enige gegevens:

Een in november 2002 gepubliceerd rapport over *slaapverstoringen* door vliegtuiglawaai liegt er niet om. In dat RIVM/TNO-rapport staat dat tienduizenden mensen lijden aan vliegtuiglawaai. Ze slapen maar moeilijk in, ze worden er wakker van of ze beginnen onrustig te bewegen. Als mensen wakker worden door vliegtuigen die overvliegen, dan gebeurt dat ontwaken niet in het natuurlijke ritme, maar dan wordt het veroorzaakt door herrie van buitenaf. Dat ontwaken is niet te vergelijken met de natuurlijke afwisseling van lichte en diepere slaap, zoals vaak wordt beweerd. Overigens hebben mensen er ook overdag last van. Vooral mensen die dicht in de buurt van Schiphol wonen kunnen er zo'n last van hebben dat ze bij het overkomen van vliegtuigen elkaar in de tuin niet kunnen verstaan. Uit onderzoek blijkt dat er in de buurt van Schiphol

opmerkelijk veel kinderen CARA-medicijnen krijgen voorgeschreven. En jong en oud slikt slaappillen en zelfs kalmeringspillen. De negatieve effecten op de *gezondheid* van mensen zijn aanwijsbaar.

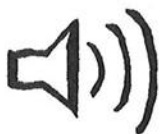
Er wordt vaak gesproken over de *milieunormen* waaraan Schiphol moet voldoen. Daarbij gaat het eigenlijk alleen om geluidsnormen. Luchtvervuiling, CO₂-uitstoot, het gebruik van grote hoeveelheden kerosine enz. worden bij deze berekeningen niet meegenomen.

Het is bovendien bizar dat het ministerie van Verkeer en Waterstaat, dat ook de luchtvaart wil bevorderen, er tevens op moet toezien, dat de veiligheids- en gezondheidseisen niet worden overschreden. De bevoegdheid voor het stellen van milieu- en veiligheidsnormen zou geheel moeten worden ondergebracht bij het ministerie van VROM. Sinds 1990 is het aantal *vliegbewegingen* verdubbeld en nu al wordt er gesproken over nog een verdubbeling naar 800.000. Door de nieuwe Polderbaan, de vijfde, zou de overlast beter verdeeld worden. Dat wordt door deskundigen sterk betwijfeld. De plannen voor een zesde en zevende baan zijn al getekend! Er zitten echter veel meer aspecten aan de groei van Schiphol zoals die van *veiligheid*. Het RIVM (Rijksinstituut voor Gezondheid en Milieu) heeft berekend, dat de gevaren rondom Schiphol acht

keer zo groot worden bij een groei naar zo'n 800.000 vliegbewegingen.

Eén en ander pleit er niet voor om Schiphol te *privatiseren*; de controle over bovengenoemde processen is er door de politiek al nauwelijks.

Het is duidelijk uit de kwartaalverslagen van de CGS (Commissie Geluidhinder Schiphol) dat er over Schiphol veel klachten zijn. De meetpunten, waar geluidsoverlast wordt gemeten, liggen allemaal dichtbij Schiphol zelf. Maar enkele grote bevolkingscentra wat verder weg van Schiphol ondervinden eveneens veel hinder van vliegtuigen. De *commissie van geluidskundigen*, onder leiding van professor Berkhout, heeft dan ook voorgesteld om ook in deze centra met grote woondichtheid zoals Leiden geluidsmeters, zgn. geluidshandhavingpunten, te plaatsen. Dat is echter volgens de huidige staatssecretaris (minister?), mw. Melanie Schultz van Haegen, niet nodig en het ministerie van Verkeer en Waterstaat werkt dat tegen. De commissie Berkhout heeft daarop haar opdracht teruggegeven. De commissie heeft gezegd, dat ze wil doorgaan met haar werk als er redelijke voorwaarden zijn om dat werk ook goed te kunnen doen. Prof. Berkhout schreef over de problematiek rond Schiphol en hoe het ministerie van Verkeer en Waterstaat daar mee omgaat een aardig essay.



Wat heeft de werkgroep Geluidhinder Schiphol gedaan?

Veel informatie verzameld. Veel daarvan hebben we gekregen via iemand die deel uitmaakt van een platform, een overkoepelende groep van organisaties van burgers uit gemeenten die rond Schiphol liggen.

Daarnaast hebben we brieven verstuurd naar de gemeente Leiden en naar de Eerste en de Tweede Kamer. Hierin werd onze bezorgdheid geuit over de ontwikkelingen van toenemende overlast door vliegtuiglawaai en over de slechtere controle van het meten van dit lawaai. Tevens werd het college gevraagd actie te ondernemen richting landelijke politiek om de cie. Berkhout weer aan het werk te krijgen, daar staatssecretaris Schultz weigerde om de commissie geluidskundigen de nodige middelen te verschaffen. De brief staat in de Praatvogel (red: dit is de wijkkrant van de Vogelwijk) vermeld. Het wijkcomité ondersteunde deze brief van harte, zij heeft de brief ook ondertekend.

Dat de gemeente Leiden, mede daardoor, een brief heeft verstuurd naar de Tweede Kamer en de Eerste Kamer was een groot succes. Dit is mede te danken aan een klein groepje mensen uit de Vogelwijk, dat de wijkvereniging zover heeft gekregen aan Burgemeester en Wethouders van Leiden een brief te schrijven. Ook heeft één van ons tijdens een belronde in verkiezingstijd, waarin burgers vragen konden stellen aan de staatssecretaris, haar geconfronteerd met deze zaken. Dit gesprek stond op de voorpagina van het Leidsch Dagblad. Tekenend was één van haar antwoorden dat professor Berkhout zich natuurlijk altijd in zijn vrije tijd nog met geluidsmetingen bezig zou kunnen houden.

In verband met deze zaken is er ook contact van de werkgroep met de Milieu-Dienst West-Holland, een regionale dienst waarin een aantal gemeenten samenwerken op het gebied van milieu. Binnen het wijkcomité is Hans Dirken de contactpersoon voor de werkgroep Geluidhinder Schiphol.

De tijd die we besteden is beperkt. We overleggen vooral per e-mail hetgeen uitstekend en efficiënt werkt. Het kost enige tijd op momenten dat er een brief verstuurd moet worden, als op politiek

gebied Schiphol op de agenda staat, zoals onlangs in de Eerste Kamer. Gaarne roepen wij wijkgenoten (red: ook vanuit de Raadsherenbuurt zijn geïnteresseerden zeer welkom!) op met ons mee te doen!

Fritz Hotz, schrijver over Leiden

Maarten Mentzel

De schrijver F.B. Hotz, die in 2000 overleed, woonde tot het laatst van zijn leven in de Spaargarenstraat in Oegstgeest. Hij groeide op aan de Rijnsburgerweg. Zijn verhaal "Een dubbel incident" begint als volgt:

"Op zondagmiddagen bevond ons gezin zich meestal direct achter de hoog-opgeschoven ramen van het bovenhuis aan de Leidse Rijnsburgerweg. Geuren van aarde, klinkers, bomen, verbrande benzine en stoom drongen feestelijk binnen. Mijn vader staarde dan misleidend ernstig naar het fietspad aan de overkant, waar roodverbrande meisjes vanaf een uur of vier begonnen terug te keren van het Katwijkse strand naar de binnenstad. Hij volgde ze soms even met de ogen, maar altijd zo of hij afkeuring in de zin had. Dikwijls uitte hij die ook: 'Kijk eens éven hoe die daar zich heeft toegetakeld!' zei hij dan van een niet al te mooie meid in wonderlijk geachte strandkledij. Moeder, aan het andere raam, keek mee met schuddend hoofd en vader bleef buiten verdenking. Ook m'n zus, die in die jaren een fondsbil droeg en niet graag buiten kwam, zat de zondagmiddagen mee uit. Ze staarde mee door vaders raam, even ondoor-

grondelijk als hij, en soms vonkte haar bril in de al wat dalende zon. Zelf telde ik doelloos hoeveel auto's per uur passeerden en ik mompelde monotoon de merken: zesentwintig Fords, veertien Chevrolets, drie Auburns, één Voisin, vier Studebakers, drie Chryslers, één Hotchkiss, enzovoort."

In dit voor Hotz' doen vrij korte verhaal gebeuren vervolgens twee incidenten die in de titel van het verhaal worden aangekondigd. Gezien door de ogen van een jongen van een jaar of negen zijn de beschrijving van een fietsongeval en de nasleep daarvan grappig en beklemmend tegelijk.

Hoewel ik Hotz nooit in levenden lijve heb meegemaakt of ook maar op TV of radio heb gezien of gehoord, ben ik een groot liefhebber van zijn verhalen. Dat komt natuurlijk ook doordat hij Leids-Oegstgeestse gebeurtenissen van vroeger weer tot leven brengt.. Bovenstaand citaat is afkomstig uit de verhalenbundel *Ernstvuurwerk*, die in 1978 is verschenen. Twee jaar eerder debuteerde Hotz met *Doodweermiddel en andere verhalen*.

Toevallig zag ik ergens een affiche hangen met de namen Hotz en 't Hart erop. En zo kwam het, dat ik op een warme vrijdagmiddag eind april aanwezig was bij de presentatie van het eerste exemplaar van de herdenkingsbundel *De man met het glas* - over F.B. Hotz. Eregast achterin de winkel van boekhandel De Kler, Kempenaerstraat 39, was de hierboven al even genoemde zuster van Hotz. Twee korte toespraken, de eerste van Anton Korteweg, hoofdconservator van het Letterkundig Museum in Den Haag, en de tweede van Maarten 't Hart, de schrijver van het boekje, luisterden de bijeenkomst op.

Ik was ook gekomen, omdat het een goed moment leek om de schrijver van *Het gebergte. De tweeënvijftig romans van S. Vestdijk* uit 1996 te beluisteren. Zeker nadat ik Verlaines gedicht *Ballade van de twee olmen** (in een vertaling van Vestdijk) had gelezen, was ik me wat meer in het werk van Simon Vest-

dijk gaan verdiepen. En dan, zo bleek, kun je ook niet om Maarten 't Hart heen. Waar die affiche, die ik bij toeval had gezien, niet goed voor was! Tijdens het glaasje na afloop van de presentatie maakte ik ook een praatje met Maarten 't Hart. Ik vertelde hem dat ik vlak bij de Rijnsburgerweg woon - voor mij een reden te meer om in het werk van Hotz geïntereiseerd te zijn. En ik noemde mijn belangstelling voor het veelzijdig oeuvre van Vestdijk.

Na afloop van de bijeenkomst wandelde ik naar huis met een gesigneerd exemplaar van *De man met het glas*: "Oegstgeest, 25-4-2003 - Voor een Vestdijk-bewonderaar die ook in Hotz geïntereiseerd is. M. 't Hart".

*Opgenomen in het decembernummer 2002 van De Raadsheer

Oegstgeest, 25-4-2003

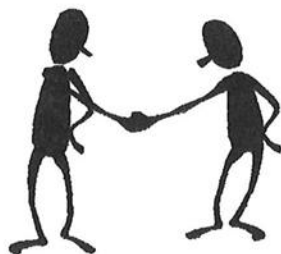
Van een Vestdijk-

bewonderaar

die ook in Hotz
geïntereiseerd is

DE MAN MET HET GLAS

M. 't Hart



Klassieke Vogelpest

Jan Scharloo, Fagelstraat 26

Bron: info gemeente Ede

Klassieke Vogelpest (Aviaire Influenza) is een zeer besmettelijke pluimveeziekte, die veroorzaakt wordt door het H7N7 virus. Dit type is zeer besmettelijk voor pluimvee. Vanwege het grote besmettingsgevaar van het virus, worden er strenge maatregelen genomen om het virus te bestrijden.

De ziekte behoort tot de Europese A-ziekten. Het is daarom verplicht deze ziekten volgens de Europese regelgeving te bestrijden. De lijst van A-ziekten omvat 15 ziekten waaronder mond- en klauwzeer (MKZ), klassieke varkenspest en dus ook klassieke vogelpest. De maatregelen die genomen worden betreffen de volgende soorten:

- . de pluimveesoorten kippen, kalkoenen, kwartels, parelhoenders, eenden, ganzen, zwanen, duiven, fazanten, pauwen en patrijzen, met dien verstande dat onder "duiven" alleen voor consumptie gehouden duiven worden bedoeld;
- . de loopvogels struisvogels, emoes en nandoes.

Vaccinatie is niet mogelijk

Het ministerie heeft laten onderzoeken of klassieke vogelpest door vaccinatie kan worden bestreden. Op dit moment vormt vaccineren van pluimvee geen alternatief voor de bestrijdingsmethode, om met name twee redenen. Ten eerste verhindert vaccineren van gezonde dieren in een besmet gebied de verspreiding van de ziekte niet. *Gevaccineerde dieren blijven namelijk wel drager (en dus verspreider) van het virus.* Ten tweede maken de dieren die gevaccineerd zijn dezelfde antistoffen aan als wanneer ze besmet zouden zijn met vogelpest. Op dit moment is er geen test die het verschil tussen gevaccineerde en besmette dieren kan vaststellen.

Wat betekende dit voor de kippen in en om de Leidse Hout en het pluimvee van de hertenkamp? Deze zijn in de periode dat de vogelpest aktueel was ter plekke 'opgehokt'. Aangezien niet alle loslopende kippen gevangen konden worden zal dat menige buurtbewoner niet eens opgevallen zijn. De dieren mochten niet vervoerd worden (vervoersverbod). Gelukkig is het niet zover gekomen dat er preventief geruimd moest worden. Een Leidse Hout en omgeving zonder scharrelende kippen is niet compleet.



Meeuwen

Jan Scharloo, Fagelstraat 26

 Artikel Stadskrant, 4 april 2003



Bewoners kunnen zelf wel maatregelen nemen Geen oplossing voor overlast door meeuwen

Een in deze tijd van het jaar veel gehoorde klacht aan het adres van de gemeente betreft de overlast door meeuwen in de stad. De laatste jaren heeft de gemeente alle mogelijke maatregelen genomen om een einde te maken aan de overlast of deze in ieder geval te verminderen. Helaas moet de conclusie zijn dat de aanwezigheid van de meeuwen en het daarmee gepaard gaande geluid blijvend zijn. Wel kunnen bewoners zelf maatregelen nemen om de overlast te minimaliseren.

MILIEU EN BEHEER – Sinds 1988 stijgt het aantal meeuwen in Leiden. Oorzaak hiervan is de uitzetting van de vos in het duingebied Meijndel dat jaar. Omdat meeuwen daar hun nesten in het zand bouwden, vormden ze een makkelijke prooi voor de vossen. Een verhuizing van de meeuw van het duin naar de stad was het gevolg. Met name in het broedseizoen veroorzaken de meeuwen veel overlast. Bij alles wat op gevaar lijkt, krijsen de dieren om het hardst. Naast het gekrijs bestaat de overlast ook uit schijnaanvallen die de meeuwen uitvoeren om aanvallers af te schrikken.

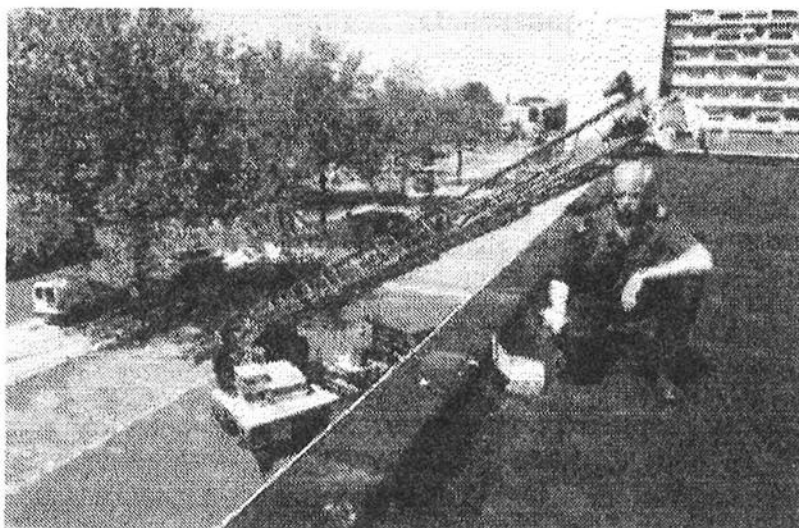
Luilekkerland

Frits van der Sluis, hoofd van de afdeling Natuur- en Milieueducatie van de gemeente Leiden, legt uit waarom de stad voor meeuwen zo aantrekkelijk is: 'Leiden voldoet aan de twee basisvoorwaarden voor de perfecte broedplaats. Meeuwen broeden van nature op rotsachtig gebied en een stad als Leiden biedt daarmee voldoende gelijkenis. Ga maar na, overal daken en dakgoten om een nestje te bouwen.' De tweede voorwaarde is de hoeveelheid voedsel die in een stad aanwezig is. Van der Sluis: 'de binnenstad is wat dat betreft luilekkerland voor die beesten. Ga op zaterdag maar eens op de markt kijken. Hoe goed er ook wordt schoongemaakt, er blijft altijd wel genoeg eetbaars liggen. Andere boosdoeners zijn vuilniszakken die te vroeg op straat worden gezet.'

Maatregelen

De gemeente heeft sinds het ontstaan ervan op verschillende manieren geprobeerd een eind te maken aan de overlast. Van der Sluis: 'alles hebben we

gedaan: vangkooien, knalapparaten en zelfs vliegers met de afbeelding van zeearenden erop. Op een gegeven moment hebben we een valkenier ingehuurd om de beesten weg te jagen. Ook de brandweer heeft lange tijd zoveel mogelijk nesten leeggehaald en de eieren vervangen door stenen eieren.' Toch mochten al deze maatregelen niet baten. Van der Sluis: 'het resultaat was dat we het probleem alleen maar verplaatsten. De beesten die we van de ene plek verjoegen, gingen vervolgens ergens anders in de stad nesten.'



Leiden heeft veel overlast door meeuwen. Een paar jaar geleden stopte de brandweer zelfs namaakeieren in de nesten. Foto: Wim van Noort

Conclusie

De conclusie die Van der Sluis na meer dan tien jaar ervaring trekt, is dat de gemeente eigenlijk niets aan het probleem kan doen: 'je kan weliswaar als gemeente op een bepaalde plaats de overlast verminderen maar als dat betekent dat je iemand anders vervolgens met de overlast opzadelt, moet je je afvragen of je zinvol bezig bent. De meeuwen zijn er en ik vrees dat ze niet meer zullen vertrekken. Wel hebben we de indruk dat het aantal vanaf nu niet meer groeit. Een populatie heeft een natuurlijk maximum en dat lijkt bereikt te zijn.' Dat de gemeente met handen en voeten gebonden is, heeft ook een andere oorzaak: 'zowel de zilvermeeuw als de mantelmeeuw die we in Leiden tegenkomen, vallen onder de Flora- en Faunawet en zijn beschermde diersoorten. De gemeente mag daarom alleen met toestemming van de provincie maatregelen nemen en die toestemming krijgen we niet meer nu is gebleken dat de maatregelen niet echt helpen.'

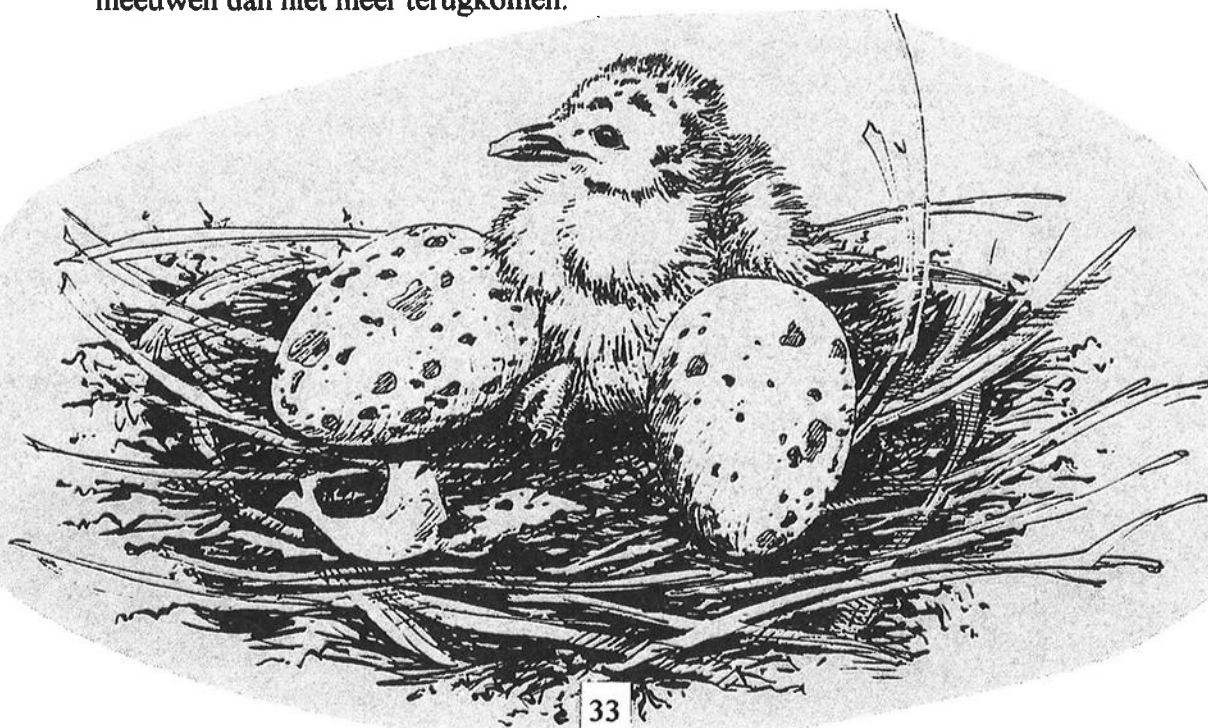


Tips



Hoewel de rol van de gemeente bij het bestrijden van de overlast uitgespeeld lijkt te zijn, kunnen inwoners zelf wel degelijk iets doen aan de overlast. Van der Sluis: 'mensen die nu last hebben van meeuwen kunnen voor zichzelf maatregelen treffen om te voorkomen dat die overlast zich het volgende broedseizoen weer voordoet. Dit kan door de broedplaats buiten het broedseizoen ontoegankelijk te maken zodat de meeuwen gedwongen worden ergens hun heil te zoeken. Moeilijk is dat niet, een paar gespannen draden over de plek en de meeuwen hebben geen gelegenheid meer zich te nestelen.' Naast het ontoegankelijk maken van de nesten kunnen inwoners ook zorgen dat de meeuwen niet genoeg te eten kunnen vinden. Van der Sluis: 'met name vuilniszakken die te vroeg op straat worden gezet, vaak al de avond ervoor, zijn voor meeuwen een makkelijke bron voor voedsel. Die laten zich echt niet weggagen door een plastic zak. Het is daarom belangrijk het vuilnis niet te vroeg aan te bieden. Daarnaast kan men ervoor zorgen dat er na het eten geen broodkrumels of andere etensresten naar buiten worden gegooid.' En als dat allemaal echt niet helpt, heeft Van der Sluis nog wel een laatste tip: 'tja, als je last blijft houden van het geluid van de meeuwen, dan kun je 's nachts altijd nog oordopjes indoen.'

In onze Raadsherenbuurt is plaatselijk ook veel overlast van meeuwen. Naast vogelpoep op auto's en elders maken de beesten ook veel lawaai. Het heeft wat weg van krolse katers of krijsende babies. En dan 's nachts. Bij navraag bij dhr. Dijkema van de Fagelstraat bleek dat hij tijdelijk in een netelige situatie heeft gezeten. Wat was er aan de hand?: uit het nest op zijn dak was een meeuwenjong in de dakgoot gevallen. Na hier 3 dagen gezeten te hebben is hij verder naar beneden gevallen in de tuin, waar hij door de dierenambulance is opgehaald. Het jong heeft het overleefd. Al die tijd waren zijn ouders in paniek en zeer agressief. Dhr Dijkema kon niet in zijn eigen tuin lopen zonder aangevallen te worden. Zijn plan is nu als het broedseizoen voorbij is het dak op te gaan om alles op te ruimen in de hoop dat de meeuwen dan niet meer terugkomen.



Het naderend einde van veel vogels in de Vogelwijk?

Nellie Smeenk-Enserink, Roodborststraat 16

De vogels in de Vogelwijk; waar zijn zij geble-ven? Iedereen geniet van de jubelzang van de zanglijster in het voorjaar, maar wie zorgt er voor nestgelegenheid en voedsel? Wie heeft in de tuin nog een wild hoekje met bodembedekkende planten en bladafval, waar huisjesslakken kunnen leven? Die slakken vormen een belangrijke voedselbron voor de zanglijsters. De kapotgeslagen en leeg gepikte huisjes vinden we geregeld in de tuin, soms in hoopjes bij elkaar (we noemen dat een lijstersmidse). Alleen de zanglijster is zo slim om op die manier de slakken uit de huisjes te peuteren. Helaas zijn er steeds meer tuinen met alleen maar siertegels, bloempotten en ander steen- en houtwerk, waardoor de slakken niets meer van hun gading kunnen vinden. Weg zanglijsters. Wel hebben we nog steeds veel merels en iedereen geniet van de prachtige merelzang, die maandenlang te horen is. Maar langzamerhand krijgen ook die

hun problemen, want ook de grasveldjes, waar de merels hun regenwormen uit de grond kunnen trekken, worden meer en meer omgezet in tegeltuinen.

En tenslotte onze lieve roofdieren. Wij hadden dit voorjaar een zanglijsternest in de tuin. Helaas heeft een kat de nog half kale jongen eruit gehaald. De geelgekleurde snaveltjes die halsreikend op voedsel wachtten, zijn verdwenen; het trouwe lijstermoedertje met haar mooie spikkels en streepjes, die als een theemuts de jongen warm hield, keek niet meer door ons raam de kamer in. Verleden jaar hadden de heggemus en de roodborst die pech.

Ik vind poezen ontzettend leuke beesten. Maar het blijven jagers en hoe veel slachtoffers maken zij in hun onschuld en vrijheid? En siertegels zijn reuze handig om je tuinstoelen op te zetten. Maar ik pleit toch voor een klein stukje echte, wilde tuin rond ieder huis, anders dan wordt het wel heel stil in het voorjaar.

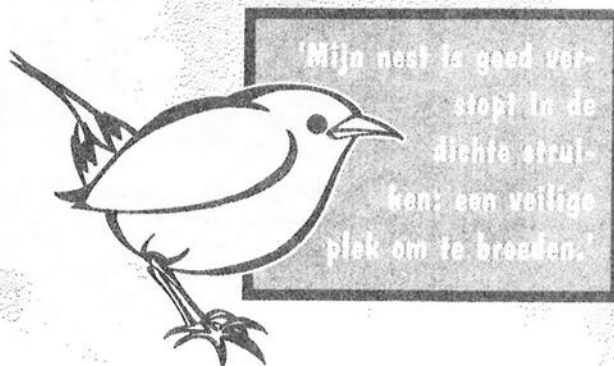
Help zelf mee aan een sterke natuur!

Bij het woord natuur zult u misschien als eerste denken aan bos en groene weiden. Toch hebben veel mensen ook een eigen stukje natuur. Uw eigen tuin of uw balkon bijvoorbeeld. Dat is immers ook natuur. Met allerlei kleine of grote aanpassingen maakt u uw tuin een stuk aantrekkelijker voor vlinders, vogels en andere kleine dieren. Een natuurtuin is niet alleen erg mooi, u helpt er dus ook de natuur mee. Iedere tuin kan een natuurtuin worden. Doe dus mee, en maak Nederland een beetje groener!

Natuurideeën om zelf aan de slag te gaan.

In de natuurtuin komen allerlei dieren voor. Hieronder sommen we voor vier soorten enkele tips op. Zo krijgt u ze ook in uw tuin.

- **Zangvogels**, zoals de winterkoning, broeden graag in kleine tuinen mits er afwisselende begroeiing is van dichte heesters met natuurlijke ondergroei. Heesters zoals sleedoorn, meidoorn, appelbes, sporkhout en lijsterbes zijn zeer geschikt als besheesters. Verder is water in de tuin voor vogels van belang en zijn houtstapels en houtmijten goede plekken om insecten te zoeken.



● **Vlinders**, zoals het Icarusblauwtje, hebben twee soorten planten nodig: de waardplanten waarop ze zich voortplanten en de nectarplanten die dienen als voedselplanten voor volwassen vlinders. Voorbeelden van waardplanten zijn de grote brandnetel, klaver, sporkehout, eik, en kool. Voorbeelden van nectarplanten zijn valeriaan, vlin-
derstruik, echte koekoeksbloem en koningin-
kruid.



● Voor **egels** is het voldoende om een deel van de tuin ruig te laten zijn. Zoals heesters met natuurlijke ondergroei en een plek voor een stapel snoeihout en ander tuinafval. Ideaal als schuilplaats, nestgelegenheid en overwinteringsplek.



*Vereniging Natuurmonumenten
Noordereinde 60
1243 JJ 's-Graveland
tel 035 6559911*

OPEN-TUINENDAG 29 JUNI 2003



Als het goed is heeft u vóór het verschij-
nen van deze Raadsheer reeds een groe-
ne lijst waarop de opengestelde tuinen
staan vermeld in de bus gehad. Hierop
staat een grote verscheidenheid aan soor-
ten tuinen vermeld, vooral in de Vogel-
wijk. In enkele tuinen staat ook een
kunstwerk, of meerdere kunstwerken,

tentoongesteld. Op vele adressen staat
ook wat te drinken klaar.

De datum is **zondag 29 juni**. De tijd van
openstelling is van 13.30 uur tot 17.30
uur.

Van harte aanbevolen!

Kom eens langs op www.raadsherenbuurt.nl

Gijsbert van Es, Fagelstraat 38

Een jaar of drie was onze Raadsherenbuurt een van de eerste buurten in Leiden met een eigen website. Inmiddels zijn er flink wat buurtsites bijgekomen. Ze zijn allemaal te vinden via de Leidse 'portaal'-site www.nieuws.leiden.nu. Er zijn eenvoudige sites, zoals van de wijk Pancras-Oost (www.pancras-oost.nl), maar ook hele fraaie en geavanceerde, zoals die van de professoren- en burgemeesterswijk (www.profburgwijk.nl). Zoals ook de site van onze naburige buurt, de Vogelwijk (www.vogelwijk.nl), er mag wezen! Klik ze eens langs – leuk om te bekijken!

Onze eigen website mag er intussen best ook wezen. Het kan geen kwaad om de site weer eens onder ieders aandacht te brengen, in de hoop op nieuw bezoek en nieuwe bijdragen.

Handig is bijvoorbeeld de lijst met e-mailadressen van buurtgenoten. De lijst bevat nu zo'n zeventig adressen. Staat jullie adres er al op? Of check even of de lijst nog het juiste mailadres bevat?!

Wie snel een berichtje kwijt wil, kan onmiddellijk terecht op het digitale prikbord. Op dit moment vraagt iemand advies en/of hulp over/bij het aanleggen van elektriciteit op drie zolderskamers, wordt een excursie naar onze 'zusterbuurt' in Oxford (Engeland) aangekondigd, doet iemand een stapel dakpannen in de aanbieding, enz. 'Niet geschoten is altijd mis' – en het bericht is makkelijk en gratis geplaatst.

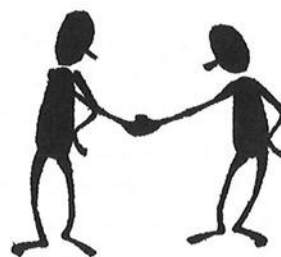
En, beste nieuwe bewoners van de buurt: nieuwsgierig naar de geschiedenis van onze Raadsherenbuurt en naar de levensgeschiedenissen van de heren naar wie onze straten zijn genoemd? Kijk op de buurtsite, het staat er allemaal op.

Een website vergt onderhoud. En toegegeven, een poetsbuurt zou welkom zijn, met name bij de onderdelen 'Buurtwijzer' en 'Buurtnetwerk'. Vrijwilligers kunnen zich aanmelden – bij de webmaster, via de site.

Nieuwe bewoners

Omstreeks de tijd dat deze Raadsheer uitkomt, verhuizen Francesco Rinaldi en Marja de Vries vanuit de binnenstad van Leiden naar Fagelstraat 49. Francesco, 42 jaar en telecommunicatie consultant, komt oorspronkelijk uit Milaan en woont sinds 5 jaar in Nederland. Marja, 33 jaar en advocate, is Friezin en komt uit Heerenveen.

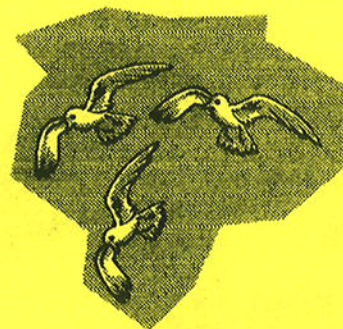
Sinds kort wonen, na een verbouwing, Jim Schueler, 40 jaar en Marion Gloudemans, 36 jaar, op Fagelstraat 20. Jim is van oorsprong jurist en is zich nu op kommunikatietrainingen.



gen aan het toeleggen, hij is geboren en getogen Oegstgeestenaar en heeft op een korte tijd na daar altijd gewoond. Marion is advocate, komt oorspronkelijk uit Breda. Zij woonden tevoren in de Van Cuycklaan in Oegstgeest.

PRIKBORD

Deze keer geen oproepen of advertenties.
Daarom voor één keer een "Wist u dat?"-rubriek:



Wist u dat?

Er een nieuw mededelingenbord is?

Dat deze naast de brievenbus op de van Oldebarneveltstraat hangt?

Dat, als u er iets in wilt laten ophangen, u bij Hedy Bottema moet zijn?

Dat u haar telefoonnummer en adres in het colofon op bladzijde 2 van elke Raadsheer kunt vinden?

De Leidse schoolkinderen een vakantiepas krijgen?

Zij hiermee met reductie vele attracties en musea, maar ook workshops of cursussen kunnen bezoeken?

De speeltuin in de vogelwijk in de vakantie open is:

maandag t/m vrijdag van 13.15 uur tot 17.00 uur.

Zaterdag van 12.00 tot 17.00 uur.

De besjes van de krentenboom eetbaar zijn, en zelfs lekker (smaakt naar bosbessen).

Duindoornbessen die lang aan de struik blijven zitten gaan gisten, en daardoor de vogels die er van eten dronken worden?

Dat bij veel slakken in de tuin een egel een enorme hulp in het bestrijden hiervan is? (Hij moet wel de tuin in en uit kunnen: dus geen hermetische afrastering).

Zwanen, ganzen en kraaien paartjes vormen voor het leven en koolmezen er meestal een harem op nahoudt?

Er door moeders van de Leidse Houtschool een boom geplant is in de Leidse Hout, ter nagedachtenis aan de daar neergeschoten vrouw (haar zoontje zat op die school)?

Dat die boom een linde is?

Een linde vaker ter nagedachtenis wordt geplant? Wilhelminabomen zijn vaak lindes.



Inhoud

- Van de redactie *blz 2*
Van het bestuur *blz 3*
Verslag ALV *blz 4*
Gezocht: nieuwe bezorgers *blz 7*
Estafette-column *blz 8*
De Rob Mante fontein *blz 9*
Een bijenzwerm in de tuin *blz 10*
Dode dieren in de tuin; Hondendrollen *blz 11*
Kattengespin *blz 13*
De hertenkamp in de Leidse Hout *blz 14*
Is uw vakantiebestemming voor uw huisdier het eindstation? *blz 16*
Concerten in de Leidse Hout *blz 17*
IVN excursies; Kindertheater in het Leidse Houttheater *blz 18*
Oxford *blz 19*
Koninginnedag 2003; Charaz! Borro AZC Leiden *blz 20*
Woutertje Pieterse verhuist naar Nieuweroord *blz 22*
Houdt OPA in leven; Contactpersoon in de buurt *blz 23*
Enquete over de Raadsheer *blz 24*
Geluidsoverlast en de nieuwe vijfde baan van Schiphol *blz 26*
Fritz Hotz, schrijver over Leiden *blz 28*
Klassieke vogelpest *blz 30*
Meeuwenoverlast *blz 31*
Het naderend einde van veel vogels in de Vogelwijk?; Natuur in je eigen tuin *blz 34*
Open tuinenendag 29 juni *blz 35*
Kom eens langs op www.Raadsherenbuurt.nl ; Nieuwe bewoners *blz 36*
Prikbord *blz 37*

